

APROXIMACIÓ A LA TOPONÍMIA DEL PARC NATURAL DEL CARRASCAL DE LA FONT ROJA

Autors:

Vicent Cabanes Fitor, assessor de llengües del CEFIRE d'Alcoi i Doctor en Filologia.

A/e: llengualcoi@centres.cult.gva.es

Joaquim Victoriano Lavinya, tècnic de promoció lingüística de l'Ajuntament d'Alcoi.

A/e: ximo@alcoi.org

Josep M. Segura Martí, director del Museu Arqueològic Municipal d'Alcoi.

A/e: museu@alcoi.org

Josep Tormo Colomina, professor de llengües i expert en dialectologia i toponímia.

Ricard Bañó Armiñana, professor d'història i expert en toponímia.

Ramon Molina Ferrero, historiador.

Joaquim Amorós Francés, administratiu del CEFIRE d'Alcoi.

A/e: 03402010@centres.cult.gva.es

Natxo Segura Martínez, enginyer tècnic en topografia.

Resum. Aproximació a la toponímia del Parc Natural del Carrascal de la Font Roja. Aquest treball és una primera aproximació a la rica toponímia del Parc Natural del Carrascal de la Font Roja, àrea molt volguda i “viscuda” pels alcoians i els iberuts, del qual hem tingut en compte tant l'àrea estricta del parc com la de preparc, que s'estenen entre els termes municipals d'Alcoi i Ibi. L'article inclou una introducció general, l'explicació metodològica, un catàleg i diverses classificacions (alfabètica, pel tipus de topònim i per partides) de les unitats toponímiques arrellegades (un total de 323), l'estudi etimològic d'uns quants d'aquests topònims (38) i, finalment, una bibliografia específica i general i un mapa toponímic de l'àrea estudiada.

Paraules clau: Font Roja, toponímia, catàleg, etimologia, mapa toponímic, parc natural, Alcoi, Ibi.

Resumen. Aproximación a la toponímia del Parc Natural del Carrascal de la Font Roja. Este trabajo es una primera aproximación a la rica toponimia del Parque Natural del Carrascal de la Font Roja, área muy querida y “vívuda” por los alcoyanos y los ibenses, del cual hemos tenido en cuenta tanto el área estricta del parque como la de preparque, que s'extienden entre los términos municipales de Alcoi e Ibi. El artículo incluye una introducción general, la explicación metodológica, un catálogo y diversas clasificaciones (alfabética, por el tipo de topónimo y por partidas) de las unidades toponímicas recogidas (un total de 323), el estudio etimológico de unos cuantos topónimos (38) y, finalmente, una bibliografía específica y general y un mapa toponímico del área estudiada.

Palabras clave: Font Roja, toponimia, catálogo, etimología, mapa toponímico, parque natural, Alcoi, Ibi.

Article publicat a la revista *Iberis*, núm. 2, editada per la Gerència de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Alcoi, any 2003, pàg. 7-49.

APROXIMACIÓ A LA TOPONÍMIA DEL PARC NATURAL DEL CARRASCAL DE LA FONT ROJA*

VICENT CABANES FITOR, JOAQUIM VICTORIANO LAVINYA, JOSEP M. SEGURA MARTÍ, JOSEP TORMO COLOMINA,
RICARD BAÑÓ ARMIÑANA, RAMON MOLINA FERRERO, JOAQUIM AMORÓS FRANCÉS I NATXO SEGURA MARTÍNEZ
(CAEHA)

1. INTRODUCCIÓ

Aquesta “Aproximació a la toponímia del Parc Natural del Carrascal de la Font Roja” és la primera plasmació de l'*Estudi toponímic del Terme Municipal d'Alcoi*, la idea inicial del qual es va gestar al Gabinet Municipal de Normalització Lingüística de l'Ajuntament d'Alcoi ara fa quatre anys. Aquest estudi està sent dut a terme per un grup d'investigadors i especialistes (Vicent Cabanes Fitor, Josep Tormo Colomina, Ricard Bañó Armiñana, Josep M. Segura Martí, Ramon Molina Ferrero, Joaquim Amorós Francés, Joaquim Victoriano Lavinya i Natxo Segura Martínez), integrats en el Centre Alcoià d'Estudis Històrics i Arqueològics (CAEHA).

Els seus objectius són estudiar, donar a conèixer i fixar el corpus toponímic de tot el terme municipal d'Alcoi, tant l'urbà com el rural. A més a més, aquest estudi pretén aportar un poc de llum sobre el nostre patrimoni onomàstic tan ric, però generalment poc conegut i encara menys estudiat. No debades, Alcoi és un municipi amb un terme prou extens, per la qual cosa presenta una riquesa i varietat toponímica molt important.

Els topònims ens connecten amb el nostre passat, ja que es mantenen noms originats fa segles i que evoquen, de vegades, l'activitat humana de la nostra ciutat (agricultura, indústria, ramaderia, comerç, etc.). Per això, amb aquest article, es vol contribuir a afermar la memòria col·lectiva d'un poble i a difondre allò que constitueix el nostre patrimoni cultural, històric i lingüístic, en aquest cas des d'una perspectiva diferent com és la toponímica. Aquest article incideix en l'arrelament del topònim a la nostra llengua pròpia, tracta de recuperar o mantenir els topònims tradicionals, alhora que aclarir grafies i significats i ressaltar la necessitat de no perdre de vista les nostres arrels. En definitiva, es tracta d'aportar els elements necessaris per a la fixació i la normalització toponímica.

Al llarg dels segles, el conjunt dels nostres noms de lloc o topònims ha anat creixent fins que ha arribat a formar un cabal cultural propi, que necessita ser estudiat, fixat i difós —en conjunt, encara és una assignatura pendent—, el qual reflecteix la idiosincràsia, la manera de fer i de pensar dels alcoians de totes les èpoques. És també una font indirecta de coneixement dels avatars històrics i lingüístics que ha viscut aquesta terra meridional valenciana: guerres, invasions, colonitzacions, relacions econòmiques i culturals, etc. La toponímia, íntimament lligada a la investigació etimològica i a l'evolució dels noms de lloc, aporta interessantíssimes dades del nostre passat gràcies a la forta resistència dels substrats lingüístics en els topònims, i el seu estudi no es pot separar del de l'arqueologia, la història i la geografia pròpies. No cal oblidar, però, la tasca ingent realitzada per uns quants especialistes alcoians en la recerca, l'estudi i la divulgació dels nostres topònims, entre els quals cal esmentar Ricard Bañó, Adrián Miró, Juan Faus, etc.

2. METODOLOGIA

Tot i que som conscients del risc que comporta, hem portat a cap l'estudi etimològic d'una selecció dels topònims de l'àrea objecte d'estudi, el Parc Natural del Carrascal de la Font Roja, tenint en compte tant els aspectes filològics com els motivats, és a dir, per què un topònim té un nom concret i fins a quin punt la seua conformació lingüística ha estat producte de la projecció d'un entorn determinat.

Els criteris que hem fet servir per a l'anàlisi dels topònims han estat els següents:

* Per a la confecció d'aquest article hem d'agrair especialment la col·laboració i paciència dels bibliotecaris de la Biblioteca Pública Municipal d'Alcoi, Francesc Alentado i Crispina Ruiz, i del seu director, Josep Lluís Santonja. A més a més, també agraïm tota la informació que Ferran Mengual López i Santiago Pascual Orozco, del Grup de Danses Sant Jordi d'Alcoi, ens han proporcionat en el coneixement i la localització de fonts del terme municipal. Finalment, val a dir que la localització d'alguns topònims ha estat possible gràcies a l'estudi pacient i les caminades de Juan Mariño, i també a l'estima per la Font Roja i les vivències quasi permanents a Pardinetes de Miguel Juan Payá Barceló.

- a) **Geogràfics i cartogràfics.** A partir d'una primera mostra d'un centenar de noms, hem anat ampliant el nombre de topònims fins arribar als 323 actuals, que s'han situat sobre un mapa de l'àrea estudiada a escala 1:35.000.
- b) **Històrics.** Hem consultat la documentació de què disposa l'Arxiu Municipal d'Alcoi, a més d'una extensa bibliografia.

c) **Lingüístics i filològics**

— Hem emprat el mètode de l'enquesta oral amb la finalitat d'arreglar de viva veu els topònims, per a la qual cosa s'han fet una sèrie d'excursions i visites al Parc Natural. Els informadors han estat persones que hi viuen, personal del Centre d'Informació del Parc Natural i especialistes i coneixedors de la toponímia de la zona (Josep Tormo, Ricard Bañó, Joan Xavier Gisbert, etc.).

— Per a la normalització lingüística dels topònims hem tingut en compte els principis següents:

✓ **Principi de genuïtat lingüística**

S'ha prioritzat l'ús del registre estàndard de la varietat diatòpica pròpia (valencià) de la zona on s'ha efectuat el recull, corresponent al codi general català, tot rebutjant les formes amb un registre excessivament col·loquial o popular que podien fer perdre no solament la seua referència semàntica sinó també el caràcter de conjunt amb el codi lingüístic general. Amb aquesta finalitat la documentació històrica que s'hi ha aportat ha estat molt valuosa.

Per ex.:

- Per evitar la pèrdua de la referència semàntica: *Cint* i no *Cinc*
- Per evitar un registre populista: *Penya Foradada* i no *Penya Foradà*
- Per no ser la varietat pròpia del terme: *Falaguera* i no *Falguera*

✓ **Principi de coherència**

Hem procurat que la normativització lingüística dels topònims es dugués a terme coherentment, és a dir el tractament que pogués rebre un monema —sufix, prefix— o un fonema, sempre que no ocasionés confusió, havia de ser general per a tots els del mateix camp lèxic i/o fonètic, dins del conjunt del codi general.

Per ex.: *safraner, llonganisser...* i no *safraner, llonganissero...*

N'exceptuem d'aquest cas els noms populars i malnoms amb els quals han sigut coneguts personatges alcoians de diverses èpoques, els quals són formes col·loquials o vulgars. Per ex.: el Melosso, el Pintero, el Salsero, etc.

3. ÀREA D'ESTUDI. MARC GEOGRÀFIC

El Parc Natural del Carrascal de la Font Roja se situa fonamentalment a la serra del Carrascal de la Font Roja i els seus voltants, a cavall entre els termes municipals d'Alcoi i d'Ibi, a la comarca de l'Alcoià. En aquest article s'ha tingut en compte tant l'àrea estricta actual del parc (unes 2.500 ha) com l'àrea de preparc, amb la qual cosa s'arribarà a una àrea geogràfica d'unes 6.000 ha, compresa en les partides de la Llacuna, Polop Alt, el Salt, Sant Benet Alt, Sant Benet Baix, el Regadiu i la Canal Alta, a més del territori pertanyent al terme d'Ibi. A grans trets, els límits geogràfics de l'estudi són: pel nord, la carretera Alcoi-Banyeres, la carretera de la Llacuna i el riu Polop; per l'est, el barranc de la Batalla i la carretera nacional N-340; pel sud, l'autovia Alcoi-Ibi; i per l'oest, la carretera local d'Alcoi-Ibi, des de l'ermita de Polop.

Presidint el parc natural hi ha el paratge de la Font Roja, a 11 quilòmetres a l'oest d'Alcoi, on es pot gaudir d'una temperatura fresca i agradable. El paratge té una famosa font d'aigües fredes i és el més bell mirador de la foia d'Alcoi, a partir del qual es poden realitzar una sèrie d'itineraris i excursions que

permeten gaudir del medi natural i estudiar-lo. Les raons de la seua declaració van ser ben diverses, entre les quals cal assenyalar que es tracta d'un dels espais naturals més ben conservats del territori valencià, amb una gran riquesa ecològica, botànica, faunística i paisatgística: no debades és el millor exemple de conservació del bosc autòcton valencià.

Aquesta serra forma part del sistema prebètic. El massís està constituït per roques calcàries del Terciari. Bona prova d'això són els processos de carstificació que s'associen a aquest tipus de roca, que han provocat la formació de la cova Gelada, situada un poc més amunt de la glorieta dels paellers, o la sima Simarro, avenc situat a la solana del parc, ja en terme d'Ibi, prop del pou de Simarro o cava Roja i del cim del Menejador.

És una zona històricament molt vinculada tant a Alcoi com a Ibi, tot i que per motius diferents. El Carrascal de la Font Roja era el lloc tradicional on els alcoians carbonejaven i feien llenya, mentre que els iberuts tenien als llocs elevats de la serra les tradicionals caves o pous de neu, vinculats a l'existència d'una activitat secular de recollida i transport de gel i a l'elaboració de gelats.

En aquest entorn s'han desenvolupat al llarg dels segles una sèrie d'activitats tradicionals d'explotació dels recursos existents. Les terres conreades dins dels límits estrictes del parc són poc rellevants a causa de les condicions climatològiques i orogràfiques poc favorables, i se situen fins als 700 metres en la cara nord i fins als 900 en la cara sud. Aquestes altituds només són superades pels terrenys de conreu del mas de Tetuan i del mas del Baró. Alguns d'aquests terrenys, que se situen entre els 1.000 i els 1.200 metres d'altitud, estan abandonats avui en dia. Per tot això, l'agricultura s'ha desenvolupat sobretot a la zona exterior o perimetral del parc, de clima més suau i relleu més pla, centrada als masos, que s'ha dedicat als cultius de secà (cereals, fruiters, oliveres).

A les partides rurals de Barxell, Polop, la Llacuna, etc., hi ha les tradicionals unitats d'explotació agrícoles del territori, anomenades masos (amb el seu edifici anomenat masia). Són l'herència dels repobladors cristians del segle XIII, és a dir, provenen, segons el diccionari Alcover, del feudal MANSU català, i estan formats per les terres que li pertanyen i, a més, per una edificació o masia que inclou l'habitatge dels masovers, un altre per als amos —han sigut i són residència d'estiu de les classes benestants—, un graner, un estable i un corral. N'hi ha alguns que disposaven també d'almàssera de vi i d'oli.

També s'han d'esmentar altres activitats tradicionals al Carrascal, com són: *a)* l'antic comerç de la neu, testimoni del qual són les sis caves, neveres o pous de neu que es conserven als alts paratges del Carrascal. Es tracta d'unes construccions, de gran valor arquitectònic, historicocultural i etnològic, destinades a emmagatzemar-hi la neu arreplegada als hiverns. Els nevaters, durant l'època de la seua faena a les neveres, ocupaven les anomenades "casetes dels nevaters", situades molt prop de les caves, on menjaven i dormien. La neu posteriorment era xafada i premsada dins dels pous per a compactar-la i convertir-la en gel, el qual a l'estiu era tallat o arrancat en blocs que eren transportats al llom de mules i venut a les poblacions dels voltants per a elaborar begudes fredes, gelats o conservar els aliments. Aquesta activitat es va desenvolupar sobretot durant els segles XVIII i XIX i va afavorir el naixement de la indústria gelatera d'Ibi i de Xixona; *b)* carboneres, ja que la producció de carbó va ser una activitat molt important al Carrascal fins a mitjan segle XX, època en què el carbó va començar a ser substituït per altres fonts d'energia, com l'electricitat; *c)* forns de calç; *d)* la ramaderia i l'explotació forestal, tot i que hi va tenir molt poca importància.

La vinculació històrica del Carrascal al poble d'Alcoi ha tingut un paper fonamental, tant en la conservació d'aquest espai natural i de la seua vegetació, com en la seua definitiva protecció, amb la declaració com a parc natural en 1987.

L'especial relació afectiva entre el poble d'Alcoi i la serra del Carrascal ha provocat l'afany de conservació i respecte per la serra, indret que s'ha convertit en lloc habitual d'esplai i excursionisme, a més de centre de devoció i de pelegrinatge anual al santuari o ermita de la Font Roja, on es veneren les imatges de la patrona d'Alcoi, la Mare de Déu dels Lliris, i de Sant Felip Neri.

Les mesures proteccionistes que les autoritats alcoianes han dictat al llarg del temps han intentat evitar la tala d'arbres i els incendis forestals. Les primeres de què tenim constància són les que dicta el Consell d'Alcoi l'any 1332 per a conservar el que era conegut aleshores com a Carrascal de la Teixeda, en les quals ordenaven: "...establiren e hordenaren que nenguna persona no gos tallar... carrasca ni freixe en la Teixeda sino per a obs de lenya o a cobrir cases en pena de LX sous. Item, que nengu no gos metre foch en la Teixeda, de la Marrada tro al camí de Biscoy, en pena de LX sous" (AMA. Cort del Justícia de 1332, pàg. 38). D'altres són del 7 de gener de 1499. Fins i tot en el segle XV és prohibida la fabricació de

carbó i s'augmenta la vigilància de la serra. Aquestes disposicions seran dictades més sovint a partir del segle XVI, i habitualment eren fetes públiques pocs dies després de la presa de possessió del justícia (25 de desembre). Bàsicament, es tractava sempre de les mateixes prohibicions de l'any anterior, tot i que de vegades se n'afegiren altres de noves, com l'any 1547 (AMA. Cort del Justícia Joan Alçamora, 1547), en què el justícia ordena que "...qualsevol que pegarà foch en lo Carrascal de la present vila en qualsevol temps de l'any sia encorregut en pena de LX sous per cascuna vegada e... sia encorregut en pena de un sou per cascun peu de carrasca que cremà així chica com gran..." A pesar d'això, els incendis van ser i són l'enemic principal del Carrascal. N'hi va haver en 1505, 1570, 1606, 1607, 1705, 1729, 1730, 1840 —any del gran incendi que va assolir la major part del Carrascal, tret de la glorieta del santuari, raó per la qual s'hi conserven alguns dels arbres més espectaculars de tot el parc; els expedients de l'època parlen que a la zona no hi havia rastre dels antics arbres, raó per la qual es considera que la vegetació actual és, a tot estirar, de mitjan segle XIX. Altres incendis de què tenim constància es van produir en 1955, 1970, 1985 i 1991.

Un altre perill que també va afectar la integritat del Carrascal va ser la depredació que feien els habitants d'Ibi de la part alcoiana del Carrascal. Com que Ibi té la part de solana del Carrascal i aquesta població no en va dictar mesures proteccionistes, es va exhaurir el seu bosc i els iberuts van haver d'entrar furtivament a Alcoi per a fer-hi llenya, carbó o pasturar. Aleshores, el Consell d'Alcoi va haver de dictar mesures contra això. D'aquests fets n'hi ha referències documentals de 1568 (AMA. Llibre de Consells), en què es van enviar tres homes al Carrascal per a "procurar prendre certs homens de Ibi que recelen que auran tallat rayons y stigueren hun dia y mig y una nit"; de 1574, en què el Consell ordena que "lo Carrascal sia custodiat y guardat y que los magnífichs jurats puxen enviar huyt o deu homens ab un lochtinent al dit Carrascal", tot motivat perquè "es vengut a noticia que los de Ibi y altres parts destroixen lo Carrascal... y que algunes nits anaven a tallar rayons y altres coses..." (AMA. Llibre de Consells de 1573-1575). De l'any 1591 hi ha notícies d'un inventari de danys fets al Carrascal: "...anaren (les autoritats alcoianes) al Carrascal de la Teixeda de la present vila de Alcoy... (ja que) certs homens de la universitat de Ibi havien fet gran tala en dit Carrascal en tallar carrasques de peu de dit Carrascal... y feren relacio haver trobat en dit Carrascal... fins al limit de dita Font Roja, tallades unes cent y nou carrasques... y havent-ne trobat que ne havien pogut tallar de dos anys a esta part mes de cinc cents." (AMA. Llibre de Consells 1581-1591, pàg. 823). Aquestes destrosses van ser molt importants i el Consell alcoià va ampliar i millorar les mesures de protecció, les quals ens confirmen l'interés de conservar el paratge: "lo Consell, considerant lo molt que importa per a la dita vila y per al comu lo dit Carrascal y si.s possible fer augmentar aquell per que de aquell quasi tots los vehins de dita vila se provehixen de llenya que, per esser terra tan freda es hui dels mes principals aliments e provisions que havem menester per a la substentació de la vida humana... sobre les quals coses desijant lo dit magnífich Consell remediari y evitar lo notable dany que.s fa en dit Carrascal per a tallar-hi les carrasques de peu, ha tengut entre si col·loqui e parlament." (AMA. Llibre de Consell 1581-1591). Aquestes mesures van durar tota l'època foral. Ja en el segle XVIII, concretament en 1741 (AMA. Libro de Cabildos 1724-1741, pàg. 1507 i seg.) es dictaran unes altres disposicions proteccionistes.

4. LA TOPONÍMIA DEL PARC NATURAL DEL CARRASCAL DE LA FONT ROJA

4.1. Aproximació als topònims del Parc Natural del Carrascal de la Font Roja

En aquest article hem volgut aproximar-nos a la toponímia d'un dels nostres "racons" més volgut, el paratge de la Font Roja, actualment englobat en el Parc Natural del Carrascal de la Font Roja. El conjunt de topònims l'hem volgut presentar en quatre quadres: en el primer, apareixen ordenats alfabèticament i se'n dona la forma estàndard, el tipus de topònim i la seua situació dins de les partides alcoianes englobades a l'àrea del parc natural; en el segon, els topònims estan classificats pel tipus de topònim; en el tercer, per la partida on se situen; i, finalment, en el quart apareix la documentació històrica i l'etimologia d'una selecció dels topònims estudiats.

Un dels motius que ens han mogut a introduir-nos en l'apassionant món de la toponímia ha estat el nostre interès per la llengua; l'altre, el fet de poder contribuir a la recollida, conservació i interpretació de la rica toponímia alcoiana. Aquest article té també un altre propòsit: ser punt de partida per a posteriors

estudis de toponímia del nostre terme, disciplina poc conreada per aquestes terres, tret d'honroses excepcions, i assignatura pendent encara en la variada bibliografia que sobre temes locals ha anat eixint a la llum.

Aquest recull dóna una idea de la varietat i riquesa lingüístiques i de les diferents manifestacions del nostre dialecte. En aquest inventari provisional de noms de lloc pertanyents al parc natural, destaquen els noms relacionats amb el relleu, l'aigua i l'ocupació humana (cases, masos i finques), dels quals hi ha un bon grapat associats a antropònims. Pel que fa al seu origen, quasi tots són formes patrimonials catalanes. Hi ha, però, alguns d'un altre origen, però comuns al català, com el germànic 'Mota'.

Per a l'elaboració d'aquest petit treball ens hem documentat a partir d'excursions, enquestes orals i consultes de tota mena (Arxiu Municipal d'Alcoi, periòdics, llibres, publicacions periòdiques, cartografia, etc.). Ara bé, el possible lector no trobarà ací l'explicació històrica i etimològica de cada un dels topònims ressenyats. No hem pretès en cap moment que siga l'article "definitiu" sobre la toponímia de la Font Roja —de la qual encara es podrà escriure i investigar molt més—, sinó només una primera aproximació que inclou les unitats toponímiques bàsiques o més conegudes d'aquesta àrea geogràfica. Així, doncs, hi ha només un total de 323 unitats toponímiques ressenyades en l'article, algunes de les quals fan referència a un mateix topònim. Per exemple, és el cas de 'el pla del Ginebre' i 'l'alt del Ginebrar', 'Sant Antoni' i 'Sant Antoniet', 'el pla Timonar' o 'el pla dels Timons', etc., dels quals es dóna les diverses variants en la mateixa línia del quadre. No obstant això, no hi ha en l'article únicament una llista de topònims, i prou, sinó que de molts d'aquests se'n donen les referències documentals i l'etimologia. A més a més, com s'hi pot veure, de cada topònim, se'n indica la classe o el tipus i la partida on se situa. Per acabar, cal dir que tota aquesta informació l'hem completada amb un senzill mapa toponímic de l'àrea que abasta tot el perímetre del parc natural, on hem situat la majoria dels topònims estudiats. D'aquest mapa, n'hem extret un altre a escala 1:20.000, que conté amb més detall la zona estricta del santuari de la Font Roja, àrea "saturada" de topònims.

QUADRE DE TOPÒNIMS ORDENATS ALFABÈTICAMENT

TOPÒNIM	TIPUS D'ACCIDENT	PARTIDA
Abellar, El barranc de l' / Avellaner, El barranc de l'	Barranc	La Llacuna
Aigüeta Amarga, El barranc de l'	Barranc	Polop Alt
Aigüeta Amarga, La font de l'	Font	Polop Alt
Aigüeta Amarga, El pontó de l'	Pontó	Polop Alt
Aigüeta Amarga, El riuet de l'	Riuet	Polop Alt
Alcoi-Banyeres, La carretera	Carretera comarcal	Polop Alt
Alcoi-Ibi, La carretera	Autovia	La Canal Alta i Ibi
Alcoi-Ibi-Villena, La carretera	Carretera comarcal	Polop Alt
Altet, El mas de l'	Mas	La Canal Alta
Assegador de Baix, L'	Mas	La Canal Alta
Assegador de Dalt, L'	Mas	La Canal Alta
Aviació, L'alt de l'	Alt	La Llacuna
Baró, El camí del mas del	Camí	Sant Benet Alt
Baró, El mas del	Mas	Sant Benet Alt
Baró, La sima del mas del	Avenc	La Llacuna
Barranc de la Batalla, Els abrics del	Abric	Sant Benet Baix
Barranc de la Batalla, El túnel del	Túnel	Sant Benet Baix
Barrancons, Els	Barranc	Ibi
Batalla, El barranc de la	Barranc	Sant Benet Baix
Berlandí, La casa	Casa	Ibi
Bonavista, El mas de	Mas	Polop Alt
Borrego, La penya del	Penya	La Llacuna
Buitrera, El racó de la	Racó	La Llacuna
Buitrera, Els bancals de la	Bancal	La Llacuna
Buitrera, Les penyes de la	Penya-segat	La Llacuna
Cabeçol, El	Cabeçol	Ibi
Cadenera, El mas de la / Gabarnera, El mas de la	Mas	Ibi
Calbo, El barranc del	Barranc	Polop Alt
Calbo, El mas del / Calbo, La casa del	Mas	Polop Alt

Calbo, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Calbo, La font del	Font	Polop Alt
Campos, L'alt de	Alt	Ibi
Canal Alta, La	Partida	La Canal Alta
Canal Baixa, La	Partida	La Canal Baixa
Canalons, Els	Paratge	La Llacuna
Canalons, El malecó dels	Malecó (dic)	La Llacuna
Canalons, La cova dels	Cova	La Llacuna
Canalons, La font dels	Font	La Llacuna
Canalons, La glorieta dels	Paratge	La Llacuna
Canalons, L'estret dels	Estret	La Llacuna
Canonge, El corral del	Corral	La Canal Alta
Canonge, El mas del	Mas	La Canal Alta
Canonge, El pou del / Canonge, La cava del	Depòsit de neu	La Canal Alta
Canyada Reial de l'Ombria del Manco, La	Canyada	Diverses partides
Canyo, El barranc del	Barranc	Ibi
Canyo, El mas del	Mas	Ibi
Canyo, El pou del	Depòsit de neu	Ibi
Canyo, L'alt del	Alt	Ibi
Cantagallet, Les coves de les pedreres de	Cova	Sant Benet Baix
Capellans [de la Llacuna], El mas dels	Mas	La Llacuna
Capellans [de la Llacuna], La bassa dels	Bassa	La Llacuna
Capellans [de la Llacuna], La font del mas dels	Font	La Llacuna
Carboneres, El barranc de les	Barranc	La Llacuna
Cardadora, El mas de la	Mas	La Llacuna
Cardadora, La bassa de la	Bassa	La Llacuna
Cardadora, La font de la	Font	La Llacuna
Cardenal, El mas de	Mas	La Canal Alta
Carlisle, El bancal del	Era	La Llacuna
Carrascal, El	Serra	La Llacuna
Carrascal, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Carrascal, L'ombria del	Ombria	La Llacuna
Casa de nevaters, La [del pou de Santa Maria o del Barber]	Casa	Ibi
Casa de nevaters, La [del pou de Simarro]	Casa	Ibi
Casa de nevaters, La [de la cava de Coloma]	Casa	La Llacuna
Casa de Peons Caminers, La	Casa	Polop Alt
Casa Nova, La	Casa	Polop Baix
Caseta de Peons Caminers, La	Casa	El Salt
Caseta Forestal, La	Casa	Sant Benet Baix
Caves, La senda de les	Senda	Ibi
Celedon, El mas de	Mas	La Llacuna
Celedon, La font de	Font	La Llacuna
Celedon, La font del llavador de	Font	La Llacuna
Clapisses, Les	Clapissa	Sant Benet Alt/La Canal Alta
Clots, Els bancals dels	Bancal	La Llacuna
Coloma, La cava de	Depòsit de neu	La Llacuna
Comptador, La penya del	Penya	La Canal Baixa
Cóp de Baix, El	Mas	La Canal Baixa
Cóp de Dalt, El	Mas	La Canal Baixa
Corral dels Porcs, El pla del / Malladeta Fonda, El pla de la	Pla	La Llacuna
Corral dels Porcs, La senda del	Senda	La Llacuna
Corrals, El barranc dels	Barranc	La Llacuna
Cotet, El	Casa	La Llacuna
Coves, El barranc de les	Barranc	Polop Alt
Cremat de Verdú , La senda del	Senda	La Llacuna
Cremat de Verdú, El	Zona	La Llacuna
Depòsit d'Aigües, El	Depòsit	Sant Benet Baix
Depòsit per als Helicòpters, El	Depòsit	Sant Benet Baix
Espinella, El pic	Pic	La Llacuna
Falaguera, La cova de la	Cova	Polop Alt
Fardatxo, El mas del	Mas	El Salt
Fardatxo, La bassa del	Bassa	El Salt
Fardatxo, La font del	Font	El Salt

Figuera, La cova de la	Cova	Polop Alt
Foia de la Fàbrica, El barranc de la	Barranc	Ibi
Foiaderes, El barranc de	Barranc	Ibi
Foiaderes, El mas de	Mas	Ibi
Foiaderetes, El mas de	Mas	Ibi
Font Roja, El Carrascal de la	Serra	La Llacuna
Font Roja, El mirador de la	Mirador	La Llacuna
Font Roja, El santuari de la	Ermita	La Llacuna
Font Roja, Els xalets de la	Grup de cases	La Llacuna
Font Roja, La	Font	La Llacuna
Font Roja, La	Paratge	La Llacuna
Font Roja, La carretera de la	Carretera local	La Llacuna
Font Roja, La glorieta de la	Paratge	La Llacuna
Font Vella, La	Font	Ibi
Foradada, La penya	Penya	Polop Alt
Foradada, La penya	Penya	La Llacuna
Frare, La penya del	Pilar	La Canal Baixa
Frare, La revolta de la penya del	Revolta	La Canal Baixa
Galan, El barranquet de	Barranc	La Llacuna
Galan, La llometa de	Lloma	La Llacuna
Galers, El pla dels	Pla	La Llacuna
Galers, La senda del pla dels	Senda	La Llacuna
Garbell, La font del	Font	La Llacuna
Gelada, La cova	Cova	La Llacuna
Gelat, El (o mas de Gerard)	Mas	La Llacuna
Gelat, La cova del	Abric	La Llacuna
Gelat, La font del	Font	La Llacuna
Ginebre, El pla del	Pla	La Llacuna
Ginebrar, L'alt del	Alt	La Llacuna
Guerra, El mas de / Pau, El mas de	Mas	Sant Benet Alt
Guerra, La foieta de	Foia	Sant Benet Alt
Guerra, L'alt de / Guerra, El collado de	Alt	Sant Benet Alt
Guillem, El cabeço de	Muntanya	Ibi
Infern, El barranc de l'	Barranc	La Llacuna
Júlia, El pla de	Pla	La Llacuna
Llacunes, El mas de les	Mas	La Llacuna
Llacunes, La bassa del mas de les	Bassa	La Llacuna
Llacuna, La carretera de la / Llacuna, El camí de la	Carretera local	La Llacuna
Llacunes, La font del mas de les	Font	La Llacuna
Llacuna, La	Partida	La Llacuna
Lloma Plana, La	Lloma	Ibi
Maruenda	Casa	La Llacuna
Menejador, El	Alt	La Llacuna
Menejador, El cim del	Cim	La Llacuna
Menejador, La senda del	Senda	La Llacuna
Merlanxero, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Merlanxero, La font del	Font	La Llacuna
Mina, El mirador (del pla) de la	Mirador	La Llacuna
Mina, El pla de la	Pla	La Llacuna
Mina, La senda de la	Senda	La Llacuna
Mirador, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Molí d'Aigua, El	Molineta	La Llacuna
Molins, El barranc dels	Barranc	Ibi
Molins, La font del barranc dels	Font	Ibi
Mort, El pas de la	Pas	La Llacuna
Mota, El mas de la	Mas	El Salt
Mota, La	Zona	El Salt
Mota, La bassa de la	Bassa	El Salt
Mota, La font de la	Font	El Salt
Moteta, La casa de la / Moteta, El maset de la	Casa	El Salt
N-340, La carretera nacional	Carretera nacional	Sant Benet Alt
Naps, La font dels	Font	La Llacuna
Naps, La bassa dels	Bassa	La Llacuna
Naps, Les casetes dels / Naps, Els	Llogaret	La Llacuna

Nouer, El pou del	Depòsit de neu	Ibi
Nouer, El pouet del	Pou	Ibi
Nyego, El mas de	Mas	Sant Benet Alt
Olivereta, El barranc de l'	Barranc	Sant Benet Alt
Olivereta, El mas de la Fonteta de l'	Mas	Sant Benet Alt
Olivereta, La bassa de l'	Bassa	Sant Benet Alt
Olivereta, La fonteta de l' / Olivera, La font de l'	Font	Sant Benet Alt
Olivereta, La font [del mas] de l'	Font	Sant Benet Alt
Olivereta, La revolta de l'	Revolta	Sant Benet Alt
Ombria del Manco, El mas de l'	Mas	Sant Benet Alt
Ombria del Manco, La font de l'	Font	Sant Benet Alt
Ombria del Manco, La bassa de l'	Bassa	Sant Benet Alt
Ombria del Manco, L'	Zona	Sant Benet Alt
Ombria de Sant Antoni, L'	Mas	Sant Benet Alt
Paellers, La glorieta dels	Paratge	La Llacuna
Paellers Gran, La font dels	Font	La Llacuna
Paellers Xicoteta, La font dels	Font	La Llacuna
Pantanet, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Parc Natural del Carrascal de la Font Roja, El	Parc natural	Diverses partides
Pardines, El barranc de	Barranc	La Llacuna
Pardines, El mas de	Mas	Polop Alt
Pardines, La bassa de	Bassa	Polop Alt
Pardines, La font de	Font	Polop Alt
Pardines, L'ombria de	Ombria	Polop Alt
Pardinetes, El mas de	Mas	Polop Alt
Pardinetes, La bassa de	Bassa	Polop Alt
Pardinetes, La font de	Font	La Llacuna
Pare Sant, El mas del	Mas	La Llacuna
Pare Sant, La bassa del	Bassa	La Llacuna
Pare Sant, La font del	Font	La Llacuna
Pare Santet, El mas del	Mas	La Llacuna
Pare Santet, La bassa del	Bassa	La Llacuna
Parral, La font del	Font	La Llacuna
Parrancà, El mas de	Mas	La Llacuna
Parrancà, La bassa de	Bassa	La Llacuna
Parrancà, La font de	Font	La Llacuna
Penya, El mas de la / Penya, La venta de la	Mas	La Canal Baixa
Pilats, El mirador de / Pilats, El balcó de	Mirador	La Llacuna
Pilats, Les penyes del mirador de	Penya	La Llacuna
Pilats, L'alt de	Alt	La Llacuna
Piló, La font del	Font	La Llacuna
Pinar, El mas del	Mas	Sant Benet Alt
Pinaret, El mas del	Mas	Sant Benet Alt
Pinaret, La bassa del	Bassa	Sant Benet Alt
Podadora, Els bancals de la	Bancal	La Llacuna
Podadora, La	Casa	La Llacuna
Polop	Partida	Polop Alt
Polop, El riuet de	Riu	Polop Alt
Polop, L'ermita de	Ermita	Polop Alt
Puig, El	Muntanya	El Regadiu
Puig, El poblat ibèric del	Jaciment arqueològic	El Regadiu
Quinzet, La font de	Font	El Salt
Raboses, El barranc de les	Barranc	Ibi
Racó de Pellisser, El	Mas	Polop Alt
Racó de Pellisser, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Racó de Pellisser, La font del	Font	Polop Alt
Racó de Santa Anna, El	Mas	Polop Alt
Racó de Santa Anna, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Racó Negre, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Racó Vell, El	Mas	Polop Alt
Racó Vell, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Racó Vell, Les penyes del	Penya	Polop Alt
Ragel, El morro del	Morro	Polop Alt
Refugiat, La cova del	Cova	La Llacuna

Reiet, El mas del / Rei, El mas del	Mas	El Salt
Reiet, La bassa del	Bassa	El Salt
Reiet, La font del	Font	El Salt
Roc, El mas de	Mas	La Canal Alta
Roc, La bassa de	Bassa	La Canal Alta
Roig, El mas	Mas	Polop Alt
Roig, La bassa del mas	Bassa	Polop Alt
Roig, La solana del mas	Solana	Polop Alt
Romà, El	Mas	La Canal Alta
Romà, La bassa del	Bassa	La Canal Alta
Romualdo, El mas de	Mas	El Salt
Romualdo, La font del mas de	Font	El Salt
Roques, El mas de les	Mas	El Salt
Roques, La bassa de les	Bassa	El Salt
Roques, La penya de les	Penya	El Salt
Rossinyol, La font del	Font	La Llacuna
Rossinyol, La senda del	Senda	La Llacuna
Safraner, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Safraner, El mas del	Mas	La Llacuna
Safraner, La bassa del	Bassa	La Llacuna
Safraner, La font del	Font	La Llacuna
Safranera, El mas de la	Mas	La Llacuna
Safranera, La font del mas de la	Font	La Llacuna
Salt, El	Partida	El Salt
Sant Antoni, El barranc de	Barranc	Sant Benet Baix
Sant Antoni, Els paellers de	Paratge	Sant Benet Baix
Sant Antoni, La carretera de	Carretera	Sant Benet Baix
Sant Antoni / Sant Antoniet	Serra	Sant Benet Baix
Sant Antoni, L'ermita de	Ermita	Sant Benet Baix
Sant Antoni, Les coves de les pedreres de	Cova	Sant Benet Baix
Sant Antoni, Les pedreres de	Pedrera	Sant Benet Baix
Sant Benet Alt	Partida	Sant Benet Alt
Sant Benet Baix	Partida	Sant Benet Baix
Sant Benet, El mas de	Mas	Sant Benet Alt
Sant Benet, La font del mas de	Font	Sant Benet Alt
Sant Pasqual, El barranc de	Barranc	Ibi
Sant Pasqual, L'ermita de	Ermita	Ibi
Santa Maria, El mas de	Mas	Ibi
Santa Maria, El pou de / Barber, El pou del	Depòsit de neu	Ibi
Santa Maria, La font de	Font	Ibi
Santa Maria, L'altet de	Alt	Ibi
Sapo, La penya del	Penya	La Canal Alta
Sender de Gran Recorregut, El (GR-7)	Senda	Diverses partides
Set Llunes, El barranc de les	Barranc	Sant Benet Baix
Set Llunes, El pont de les	Pont	El Salt
Sevillana, El barranc de la	Barranc	Ibi
Simarro, El pou de / Roja, La cava	Depòsit de neu	Ibi
Simarro, La sima / Roja, La sima	Avenc	Ibi
Simes, El barranc de les	Barranc	Ibi
Soriguer, La penya del	Penya	La Llacuna
Teixereta, L'alt de la	Alt	La Llacuna
Teixereta, La	Muntanya	La Llacuna
Tetuan, El camí del mas de / Tetuan, La carretera del mas de	Camí	La Llacuna
Tetuan, El mas de (o Mas Nou del Carrascal) / Serrallo, El	Mas	La Llacuna
Tetuan, El mirador de	Mirador	La Llacuna
Tetuan, La font del mas de / Serrallo, La font del	Font	La Llacuna
Tetuan, L'ermita del mas de	Ermita	La Llacuna
Teularet, El mas del	Mas	El Salt
Teularet, La bassa del	Bassa	El Salt
Teularet, La font del	Font	El Salt
Timonar, El pla del / Timonar, El / Timonar, El pla / Timons, El pla dels	Pla	La Llacuna
Troncal, El barranc del / Troncal, El riuet del	Barranc	Polop Alt i La Llacuna
Venteta dels Cuernos, El mas de la / Venteta, El mas de la	Mas	Polop Alt

Venteta dels Cuernos, La font de la	Font	Polop Alt
Via del ferrocarril Alcoi-Alacant, La	Ferrocarril	La Llacuna
Vigilància Forestal, La caseta de	Casa	La Llacuna
Vilaplana, El mas de	Mas	La Canal Alta
Villa Asunción	Casa	Sant Benet Baix
Vistabella, El barranc de	Barranc	La Llacuna
Vistabella, El mas de	Mas	La Llacuna
Vistabella, Els morros de	Morro	La Llacuna
Vistabella, La font de	Font	La Llacuna
Ximo, El pilar de / Ximo, El puntal de	Pilar	La Llacuna
Xipreret, El mas del	Mas	La Canal Alta
Xipreret, La font del	Font	La Canal Alta
Xops, La font dels	Font	La Llacuna

QUADRE DE TOPÒNIMS ORDENATS PEL TIPUS DE TOPÒNIM

TOPÒNIM	TIPUS DE TOPÒNIM	PARTIDA
Barranc de la Batalla, Els abrics del	Abric	Sant Benet Baix
Gelat, La cova del	Abric	La Llacuna
Aviació, L'alt de l'	Alt	La Llacuna
Campos, L'alt de	Alt	Ibi
Ginebrar, L'alt del	Alt	La Llacuna
Guerra, L'alt de / Guerra, El collado de	Alt	Sant Benet Alt
Menejador, El	Alt	La Llacuna
Pilats, L'alt de	Alt	La Llacuna
Santa Maria, L'altet de	Alt	Ibi
Teixereta, L'alt de la	Alt	La Llacuna
Canyo, L'alt del	Alt	Ibi
Alcoi-Ibi, La carretera	Autovia	La Canal Alta i Ibi
Baró, La sima del mas del	Avenc	La Llacuna
Simarro, La sima / Roja, La sima	Avenc	Ibi
Buitrera, Els bancals de la	Bancal	La Llacuna
Clots, Els bancals dels	Bancal	La Llacuna
Podadora, Els bancals de la	Bancal	La Llacuna
Abellar, El barranc de l' / Avellaner, El barranc de l'	Barranc	La Llacuna
Aigüeta Amarga, El barranc de l'	Barranc	Polop Alt
Barrancons, Els	Barranc	Ibi
Batalla, El barranc de la	Barranc	Sant Benet Baix
Calbo, El barranc del	Barranc	Polop Alt
Canyo, El barranc del	Barranc	Ibi
Carboneres, El barranc de les	Barranc	La Llacuna
Carrascal, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Corrals, El barranc dels	Barranc	La Llacuna
Coves, El barranc de les	Barranc	Polop Alt
Foia de la Fàbrica, El barranc de la	Barranc	Ibi
Foiaderes, El barranc de	Barranc	Ibi
Galan, El barranquet de	Barranc	La Llacuna
Infern, El barranc de l'	Barranc	La Llacuna
Merlanxero, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Mirador, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Molins, El barranc dels	Barranc	Ibi
Olivereta, El barranc de l'	Barranc	Sant Benet Alt
Pantanet, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Pardines, El barranc de	Barranc	La Llacuna
Raboses, El barranc de les	Barranc	Ibi
Racó Negre, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Safraner, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Sant Antoni, El barranc de	Barranc	Sant Benet Baix
Sant Pasqual, El barranc de	Barranc	Ibi
Set Llunes, El barranc de les	Barranc	Sant Benet Baix

Sevillana, El barranc de la	Barranc	Ibi
Simes, El barranc de les	Barranc	Ibi
Troncal, El barranc del / Troncal, El riuet del	Barranc	Polop Alt i La Llacuna
Vistabella, El barranc de	Barranc	La Llacuna
Calbo, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Capellans [de la Llacuna], La bassa dels	Bassa	La Llacuna
Cardadora, La bassa de la	Bassa	La Llacuna
Fardatxo, La bassa del	Bassa	El Salt
Llacunes, La bassa del mas de les	Bassa	La Llacuna
Mota, La bassa de la	Bassa	El Salt
Naps, La bassa dels	Bassa	La Llacuna
Olivereta, La bassa de l'	Bassa	Sant Benet Alt
Ombria del Manco, La bassa de l'	Bassa	Sant Benet Alt
Pardines, La bassa de	Bassa	Polop Alt
Pardinetes, La bassa de	Bassa	Polop Alt
Pare Sant, La bassa del	Bassa	La Llacuna
Pare Santet, La bassa del	Bassa	La Llacuna
Parrancà, La bassa de	Bassa	La Llacuna
Pinaret, La bassa del	Bassa	Sant Benet Alt
Racó de Pellisser, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Racó de Santa Anna, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Racó Vell, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Reiet, La bassa del	Bassa	El Salt
Roc, La bassa de	Bassa	La Canal Alta
Roig, La bassa del mas	Bassa	Polop Alt
Romà, La bassa del	Bassa	La Canal Alta
Roques, La bassa de les	Bassa	El Salt
Safraner, La bassa del	Bassa	La Llacuna
Teularet, La bassa del	Bassa	El Salt
Cabeçol, El	Cabeço	Ibi
Baró, El camí del mas del	Camí	Sant Benet Alt
Tetuan, El camí del mas de / Tetuan, La carretera del mas de	Camí	La Llacuna
Canyada Reial de l'Ombria del Manco, La	Canyada	Diverses partides
Sant Antoni, La carretera de	Carretera	Sant Benet Baix
Alcoi-Banyeres, La carretera	Carretera comarcal	Polop Alt
Alcoi-Ibi-Villena, La carretera	Carretera comarcal	Polop Alt
Font Roja, La carretera de la	Carretera local	La Llacuna
Llacuna, La carretera de la / Llacuna, El camí de la	Carretera local	La Llacuna
N-340, La carretera nacional	Carretera nacional	Sant Benet Alt
Berlandí, La casa	Casa	Ibi
Casa de nevaters, La [de la cava de Coloma]	Casa	La Llacuna
Casa de nevaters, La [del pou de Santa Maria o del Barber]	Casa	Ibi
Casa de nevaters, La [del pou de Simarro]	Casa	Ibi
Casa de Peons Caminers, La	Casa	Polop Alt
Casa Nova, La	Casa	Polop Baix
Caseta de Peons Caminers, La	Casa	El Salt
Caseta Forestal, La	Casa	Sant Benet Baix
Cotet, El	Casa	La Llacuna
Maruenda	Casa	La Llacuna
Moteta, La casa de la / Moteta, El maset de la	Casa	El Salt
Podadora, La	Casa	La Llacuna
Vigilància Forestal, La caseta de	Casa	La Llacuna
Villa Asunción	Casa	Sant Benet Baix
Menejador, El cim del	Cim	La Llacuna
Clapisses, Les	Clapissa	Sant Benet Alt/La Canal Alta
Canonge, El corral del	Corral	La Canal Alta
Canalons, La cova dels	Cova	La Llacuna
Cantagallet, Les coves de les pedreres de	Cova	Sant Benet Baix
Falaguera, La cova de la	Cova	Polop Alt
Figuera, La cova de la	Cova	Polop Alt
Gelada, La cova	Cova	La Llacuna

Refugiat, La cova del	Cova	La Llacuna
Sant Antoni, Les coves de les pedreres de	Cova	Sant Benet Baix
Depòsit d'Aigües, El	Depòsit	Sant Benet Baix
Depòsit per als Helicòpters, El	Depòsit	Sant Benet Baix
Canonge, El pou del / Canonge, La cava del	Depòsit de neu	La Canal Alta
Canyo, El pou del	Depòsit de neu	Ibi
Coloma, La cava de	Depòsit de neu	La Llacuna
Nouer, El pou del	Depòsit de neu	Ibi
Santa Maria, El pou de / Barber, El pou del	Depòsit de neu	Ibi
Simarro, El pou de / Roja, La cava	Depòsit de neu	Ibi
Carliste, El bancal del	Era	La Llacuna
Font Roja, El santuari de la	Ermita	La Llacuna
Polop, L'ermita de	Ermita	Polop Alt
Sant Antoni, L'ermita de	Ermita	Sant Benet Baix
Sant Pasqual, L'ermita de	Ermita	Ibi
Tetuan, L'ermita del mas de	Ermita	La Llacuna
Canalons, L'estret dels	Estret	La Llacuna
Via del ferrocarril Alcoi-Alacant, La	Ferrocarril	La Llacuna
Guerra, La foieta de	Foia	Sant Benet Alt
Aigüeta Amarga, La font de l'	Font	Polop Alt
Calbo, La font del	Font	Polop Alt
Canalons, La font dels	Font	La Llacuna
Capellans [de la Llacuna], La font del mas dels	Font	La Llacuna
Cardadora, La font de la	Font	La Llacuna
Celedon, La font de	Font	La Llacuna
Celedon, La font del llavador de	Font	La Llacuna
Fardatxo, La font del	Font	El Salt
Font Roja, La	Font	La Llacuna
Font Vella, La	Font	Ibi
Garbell, La font del	Font	La Llacuna
Gelat, La font del	Font	La Llacuna
Llacunes, La font del mas de les	Font	La Llacuna
Merlanxero, La font del	Font	La Llacuna
Molins, La font del barranc dels	Font	Ibi
Mota, La font de la	Font	El Salt
Naps, La font dels	Font	La Llacuna
Olivereta, La font [del mas] de l'	Font	Sant Benet Alt
Olivereta, La fonteta de l' / Olivera, La font de l'	Font	Sant Benet Alt
Ombria del Manco, La font de l'	Font	Sant Benet Alt
Paellers Gran, La font dels	Font	La Llacuna
Paellers Xicoteta, La font dels	Font	La Llacuna
Pardines, La font de	Font	Polop Alt
Pardinetes, La font de	Font	La Llacuna
Pare Sant, La font del	Font	La Llacuna
Parral, La font del	Font	La Llacuna
Parrancà, La font de	Font	La Llacuna
Piló, La font del	Font	La Llacuna
Quinzet, La font de	Font	El Salt
Racó de Pellisser, La font del	Font	Polop Alt
Reiet, La font del	Font	El Salt
Romualdo, La font del mas de	Font	El Salt
Rossinyol, La font del	Font	La Llacuna
Safraner, La font del	Font	La Llacuna
Safranera, La font del mas de la	Font	La Llacuna
Sant Benet, La font del mas de	Font	Sant Benet Alt
Santa Maria, La font de	Font	Ibi
Tetuan, La font del mas de / Serrallo, La font del	Font	La Llacuna
Teularet, La font del	Font	El Salt
Venteta dels Cuernos, La font de la	Font	Polop Alt
Vistabella, La font de	Font	La Llacuna
Xipreret, La font del	Font	La Canal Alta
Xops, La font dels	Font	La Llacuna
Font Roja, Els xalets de la	Grup de cases	La Llacuna

Puig, El poblat ibèric del	Jaciment arqueològic	El Regadiu
Naps, Les casetes dels / Naps, Els	Llogaret	La Llacuna
Galan, La llometa de	Lloma	La Llacuna
Lloma Plana, La	Lloma	Ibi
Canalons, El malecó dels	Malecó	La Llacuna
Altet, El mas de l'	Mas	La Canal Alta
Assegador de Baix, L'	Mas	La Canal Alta
Assegador de Dalt, L'	Mas	La Canal Alta
Baró, El mas del	Mas	Sant Benet Alt
Bonavista, El mas de	Mas	Polop Alt
Cadernera, El mas de la / Gabarnera, El mas de la	Mas	Ibi
Calbo, El mas del / Calbo, La casa del	Mas	Polop Alt
Canonge, El mas del	Mas	La Canal Alta
Canyo, El mas del	Mas	Ibi
Capellans [de la Llacuna], El mas dels	Mas	La Llacuna
Cardadora, El mas de la	Mas	La Llacuna
Cardenal, El mas de	Mas	La Canal Alta
Celedon, El mas de	Mas	La Llacuna
Cóp de Baix, El	Mas	La Canal Baixa
Cóp de Dalt, El	Mas	La Canal Baixa
Fardatxo, El mas del	Mas	El Salt
Foiaderes, El mas de	Mas	Ibi
Foiaderetes, El mas de	Mas	Ibi
Gelat, El (o mas de Gerard)	Mas	La Llacuna
Guerra, El mas de / Pau, El mas de	Mas	Sant Benet Alt
Llacunes, El mas de les	Mas	La Llacuna
Mota, El mas de la	Mas	El Salt
Nyego, El mas de	Mas	Sant Benet Alt
Olivereta, El mas de la Fonteta de l'	Mas	Sant Benet Alt
Ombria de Sant Antoni, L'	Mas	Sant Benet Alt
Ombria del Manco, El mas de l'	Mas	Sant Benet Alt
Pardines, El mas de	Mas	Polop Alt
Pardinetes, El mas de	Mas	Polop Alt
Pare Sant, El mas del	Mas	La Llacuna
Pare Santet, El mas del	Mas	La Llacuna
Parrancà, El mas de	Mas	La Llacuna
Penya, El mas de la / Penya, La venta de la	Mas	La Canal Baixa
Pinar, El mas del	Mas	Sant Benet Alt
Pinaret, El mas del	Mas	Sant Benet Alt
Racó de Pellisser, El	Mas	Polop Alt
Racó de Santa Anna, El	Mas	Polop Alt
Racó Vell, El	Mas	Polop Alt
Reiet, El mas del / Rei, El mas del	Mas	El Salt
Roc, El mas de	Mas	La Canal Alta
Roig, El mas	Mas	Polop Alt
Romà, El	Mas	La Canal Alta
Romualdo, El mas de	Mas	El Salt
Roques, El mas de les	Mas	El Salt
Safraner, El mas del	Mas	La Llacuna
Safranera, El mas de la	Mas	La Llacuna
Sant Benet, El mas de	Mas	Sant Benet Alt
Santa Maria, El mas de	Mas	Ibi
Tetuan, El mas de (o Mas Nou del Carrascal) / Serrallo, El	Mas	La Llacuna
Teularet, El mas del	Mas	El Salt
Venteta dels Cuernos, El mas de la / Venteta, El mas de la	Mas	Polop Alt
Vilaplana, El mas de	Mas	La Canal Alta
Vistabella, El mas de	Mas	La Llacuna
Xipreret, El mas del	Mas	La Canal Alta
Font Roja, El mirador de la	Mirador	La Llacuna
Mina, El mirador (del pla) de la	Mirador	La Llacuna
Pilats, El mirador de / Pilats, El balcó de	Mirador	La Llacuna
Tetuan, El mirador de	Mirador	La Llacuna
Molí d'Aigua, El	Molineta	La Llacuna

Ragel, El morro del	Morro	Polop Alt
Vistabella, Els morros de	Morro	La Llacuna
Guillem, El cabeço de	Muntanya	Ibi
Puig, El	Muntanya	El Regadiu
Teixereta, La	Muntanya	La Llacuna
Carrascal, L'ombria del	Ombria	La Llacuna
Pardines, L'ombria de	Ombria	Polop Alt
Canalons, Els	Paratge	La Llacuna
Canalons, La glorieta dels	Paratge	La Llacuna
Font Roja, La	Paratge	La Llacuna
Font Roja, La glorieta de la	Paratge	La Llacuna
Paellers, La glorieta dels	Paratge	La Llacuna
Sant Antoni, Els paellers de	Paratge	Sant Benet Baix
Parc Natural del Carrascal de la Font Roja, El	Parc natural	Diverses partides
Canal Alta, La	Partida	La Canal Alta
Canal Baixa, La	Partida	La Canal Baixa
Llacuna, La	Partida	La Llacuna
Polop	Partida	Polop Alt
Salt, El	Partida	El Salt
Sant Benet Alt	Partida	Sant Benet Alt
Sant Benet Baix	Partida	Sant Benet Baix
Mort, El pas de la	Pas	La Llacuna
Sant Antoni, Les pedreres de	Pedrera	Sant Benet Baix
Borrego, La penya del	Penya	La Llacuna
Comptador, La penya del	Penya	La Canal Baixa
Foradada, La penya	Penya	La Llacuna
Foradada, La penya	Penya	Polop Alt
Pilats, Les penyes del mirador de	Penya	La Llacuna
Racó Vell, Les penyes del	Penya	Polop Alt
Roques, La penya de les	Penya	El Salt
Sapo, La penya del	Penya	La Canal Alta
Soriguer, La penya del	Penya	La Llacuna
Buitrera, Les penyes de la	Penya-segat	La Llacuna
Espinella, El pic	Pic	La Llacuna
Frare, La penya del	Pilar	La Canal Baixa
Ximo, El pilar de / Ximo, El puntal de	Pilar	La Llacuna
Corral dels Porcs, El pla del / Malladeta Fonda, El pla de la	Pla	La Llacuna
Galers, El pla dels	Pla	La Llacuna
Ginebre, El pla del	Pla	La Llacuna
Júlia, El pla de	Pla	La Llacuna
Mina, El pla de la	Pla	La Llacuna
Timonar, El pla del / Timonar, El / Timonar, El pla / Timons, El pla dels	Pla	La Llacuna
Set Llunes, El pont de les	Pont	El Salt
Aigüeta Amarga, El pontó de l'	Pontó	Polop Alt
Nouer, El pouet del	Pou	Ibi
Buitrera, El racó de la	Racó	La Llacuna
Frare, La revolta de la penya del	Revolta	La Canal Baixa
Olivereta, La revolta de l'	Revolta	Sant Benet Alt
Polop, El riuet de	Riu	Polop Alt
Aigüeta Amarga, El riuet de l'	Riuet	Polop Alt
Caves, La senda de les	Senda	Ibi
Corral dels Porcs, La senda del	Senda	La Llacuna
Cremat de Verdú, La senda del	Senda	La Llacuna
Galers, La senda del pla dels	Senda	La Llacuna
Menejador, La senda del	Senda	La Llacuna
Mina, La senda de la	Senda	La Llacuna
Rossinyol, La senda del	Senda	La Llacuna
Sender de Gran Recorregut, El (GR-7)	Senda	Diverses partides
Carrascal, El	Serra	La Llacuna
Font Roja, El Carrascal de la	Serra	La Llacuna
Sant Antoni / Sant Antoniet	Serra	Sant Benet Baix
Roig, La solana del mas	Solana	Polop Alt
Barranc de la Batalla, El túnel del	Túnel	Sant Benet Baix

Cremat de Verdú, El	Zona	La Llacuna
Mota, La	Zona	El Salt
Ombria del Manco, L'	Zona	Sant Benet Alt

QUADRE DE TOPÒNIMS ORDENATS PER LA PARTIDA

TOPÒNIM	TIPUS D'ACCIDENT	PARTIDA
Canyada Reial de l'Ombria del Manco, La	Canyada	Diverses partides
Parc Natural del Carrascal de la Font Roja, El	Parc natural	Diverses partides
Sender de Gran Recorregut, El (GR-7)	Senda	Diverses partides
Puig, El poblat ibèric del	Jaciment arqueològic	El Regadiu
Puig, El	Muntanya	El Regadiu
Fardatxo, La bassa del	Bassa	El Salt
Mota, La bassa de la	Bassa	El Salt
Reiet, La bassa del	Bassa	El Salt
Roques, La bassa de les	Bassa	El Salt
Teularet, La bassa del	Bassa	El Salt
Caseta de Peons Caminers, La	Casa	El Salt
Moteta, La casa de la / Moteta, El maset de la	Casa	El Salt
Fardatxo, La font del	Font	El Salt
Mota, La font de la	Font	El Salt
Quinzet, La font de	Font	El Salt
Reiet, La font del	Font	El Salt
Romualdo, La font del mas de	Font	El Salt
Teularet, La font del	Font	El Salt
Fardatxo, El mas del	Mas	El Salt
Mota, El mas de la	Mas	El Salt
Reiet, El mas del / Rei, El mas del	Mas	El Salt
Romualdo, El mas de	Mas	El Salt
Roques, El mas de les	Mas	El Salt
Teularet, El mas del	Mas	El Salt
Salt, El	Partida	El Salt
Roques, La penya de les	Penya	El Salt
Set Llunes, El pont de les	Pont	El Salt
Mota, La	Zona	El Salt
Campos, L'alt de	Alt	Ibi
Canyo, L'alt del	Alt	Ibi
Santa Maria, L'altet de	Alt	Ibi
Simarro, La sima / Roja, La sima	Avenc	Ibi
Barrancons, Els	Barranc	Ibi
Canyo, El barranc del	Barranc	Ibi
Foia de la Fàbrica, El barranc de la	Barranc	Ibi
Foiaderes, El barranc de	Barranc	Ibi
Molins, El barranc dels	Barranc	Ibi
Raboses, El barranc de les	Barranc	Ibi
Sant Pasqual, El barranc de	Barranc	Ibi
Sevillana, El barranc de la	Barranc	Ibi
Simes, El barranc de les	Barranc	Ibi
Cabeçol, El	Cabeço	Ibi
Berlandí, La casa	Casa	Ibi
Casa de nevaters, La [del pou de Santa Maria o del Barber]	Casa	Ibi
Casa de nevaters, La [del pou de Simarro]	Casa	Ibi
Canyo, El pou del	Depòsit de neu	Ibi
Nouer, El pou del	Depòsit de neu	Ibi
Santa Maria, El pou de / Barber, El pou del	Depòsit de neu	Ibi
Simarro, El pou de / Roja, La cava	Depòsit de neu	Ibi
Sant Pasqual, L'ermita de	Ermita	Ibi
Font Vella, La	Font	Ibi
Molins, La font del barranc dels	Font	Ibi
Santa Maria, La font de	Font	Ibi

Lloma Plana, La	Lloma	Ibi
Cadernera, El mas de la / Gabarnera, El mas de la	Mas	Ibi
Canyo, El mas del	Mas	Ibi
Foiaderes, El mas de	Mas	Ibi
Foiaderetes, El mas de	Mas	Ibi
Santa Maria, El mas de	Mas	Ibi
Guillem, El cabeço de	Muntanya	Ibi
Nouer, El pouet del	Pou	Ibi
Caves, La senda de les	Senda	Ibi
Roc, La bassa de	Bassa	La Canal Alta
Romà, La bassa del	Bassa	La Canal Alta
Canonge, El corral del	Corral	La Canal Alta
Xipreret, La font del	Font	La Canal Alta
Altet, El mas de l'	Mas	La Canal Alta
Assegador de Baix, L'	Mas	La Canal Alta
Assegador de Dalt, L'	Mas	La Canal Alta
Canonge, El mas del	Mas	La Canal Alta
Cardenal, El mas de	Mas	La Canal Alta
Roc, El mas de	Mas	La Canal Alta
Romà, El	Mas	La Canal Alta
Vilaplana, El mas de	Mas	La Canal Alta
Xipreret, El mas del	Mas	La Canal Alta
Canal Alta, La	Partida	La Canal Alta
Sapo, La penya del	Penya	La Canal Alta
Canonge, El pou del / Canonge, La cava del	Depòsit de neu	La Canal Alta
Alcoi-Ibi, La carretera	Autovia	La Canal Alta i Ibi
Cóp de Baix, El	Mas	La Canal Baixa
Cóp de Dalt, El	Mas	La Canal Baixa
Penya, El mas de la / Penya, La venta de la	Mas	La Canal Baixa
Canal Baixa, La	Partida	La Canal Baixa
Comptador, La penya del	Penya	La Canal Baixa
Frare, La penya del	Pilar	La Canal Baixa
Frare, La revolta de la penya del	Revolta	La Canal Baixa
Gelat, La cova del	Abric	La Llacuna
Aviació, L'alt de l'	Alt	La Llacuna
Ginebrar, L'alt del	Alt	La Llacuna
Menejador, El	Alt	La Llacuna
Pilats, L'alt de	Alt	La Llacuna
Teixereta, L'alt de la	Alt	La Llacuna
Baró, La sima del mas del	Avenc	La Llacuna
Buitrera, Els bancals de la	Bancal	La Llacuna
Clots, Els bancals dels	Bancal	La Llacuna
Podadora, Els bancals de la	Bancal	La Llacuna
Abellar, El barranc de l' / Avellaner, El barranc de l'	Barranc	La Llacuna
Carboneres, El barranc de les	Barranc	La Llacuna
Carrascal, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Corrals, El barranc dels	Barranc	La Llacuna
Galan, El barranquet de	Barranc	La Llacuna
Infern, El barranc de l'	Barranc	La Llacuna
Merlanxero, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Mirador, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Pantanet, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Pardines, El barranc de	Barranc	La Llacuna
Racó Negre, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Safraner, El barranc del	Barranc	La Llacuna
Vistabella, El barranc de	Barranc	La Llacuna
Capellans [de la Llacuna], La bassa dels	Bassa	La Llacuna
Cardadora, La bassa de la	Bassa	La Llacuna
Llacunes, La bassa del mas de les	Bassa	La Llacuna
Naps, La bassa dels	Bassa	La Llacuna
Pare Sant, La bassa del	Bassa	La Llacuna
Pare Santet, La bassa del	Bassa	La Llacuna
Parrancà, La bassa de	Bassa	La Llacuna

Safraner, La bassa del	Bassa	La Llacuna
Tetuan, El camí del mas de / Tetuan, La carretera del mas de	Camí	La Llacuna
Font Roja, La carretera de la	Carretera local	La Llacuna
Llacuna, La carretera de la / Llacuna, El camí de la	Carretera local	La Llacuna
Casa de nevaters, La [de la cava de Coloma]	Casa	La Llacuna
Cotet, El	Casa	La Llacuna
Podadora, La	Casa	La Llacuna
Vigilància Forestal, La caseta de	Casa	La Llacuna
Menejador, El cim del	Cim	La Llacuna
Canalons, La cova dels	Cova	La Llacuna
Gelada, La cova	Cova	La Llacuna
Refugiat, La cova del	Cova	La Llacuna
Carliste, El bancal del	Era	La Llacuna
Font Roja, El santuari de la	Ermita	La Llacuna
Tetuan, L'ermita del mas de	Ermita	La Llacuna
Canalons, L'estret dels	Estret	La Llacuna
Via del ferrocarril Alcoi-Alacant, La	Ferrocarril	La Llacuna
Canalons, La font dels	Font	La Llacuna
Capellans [de la Llacuna], La font del mas dels	Font	La Llacuna
Cardadora, La font de la	Font	La Llacuna
Celedon, La font de	Font	La Llacuna
Celedon, La font del llavador de	Font	La Llacuna
Font Roja, La	Font	La Llacuna
Garbell, La font del	Font	La Llacuna
Gelat, La font del	Font	La Llacuna
Llacunes, La font del mas de les	Font	La Llacuna
Merlanxero, La font del	Font	La Llacuna
Naps, La font dels	Font	La Llacuna
Paellers Gran, La font dels	Font	La Llacuna
Paellers Xicoteta, La font dels	Font	La Llacuna
Pardinetes, La font de	Font	La Llacuna
Pare Sant, La font del	Font	La Llacuna
Parral, La font del	Font	La Llacuna
Parrancà, La font de	Font	La Llacuna
Piló, La font del	Font	La Llacuna
Rossinyol, La font del	Font	La Llacuna
Safraner, La font del	Font	La Llacuna
Safranera, La font del mas de la	Font	La Llacuna
Tetuan, La font del mas de / Serrallo, La font del	Font	La Llacuna
Vistabella, La font de	Font	La Llacuna
Xops, La font dels	Font	La Llacuna
Font Roja, Els xalets de la	Grup de cases	La Llacuna
Naps, Les casetes dels / Naps, Els	Llogaret	La Llacuna
Galan, La llometa de	Lloma	La Llacuna
Canalons, El malecó dels	Malecó	La Llacuna
Capellans [de la Llacuna], El mas dels	Mas	La Llacuna
Cardadora, El mas de la	Mas	La Llacuna
Celedon, El mas de	Mas	La Llacuna
Gelat, El (o mas de Gerard)	Mas	La Llacuna
Llacunes, El mas de les	Mas	La Llacuna
Maruenda	Casa	La Llacuna
Pare Sant, El mas del	Mas	La Llacuna
Pare Santet, El mas del	Mas	La Llacuna
Parrancà, El mas de	Mas	La Llacuna
Safraner, El mas del	Mas	La Llacuna
Safranera, El mas de la	Mas	La Llacuna
Tetuan, El mas de (o Mas Nou del Carrascal) / Serrallo, El	Mas	La Llacuna
Vistabella, El mas de	Mas	La Llacuna
Font Roja, El mirador de la	Mirador	La Llacuna
Mina, El mirador (del pla) de la	Mirador	La Llacuna
Pilats, El mirador de / Pilats, El balcó de	Mirador	La Llacuna
Tetuan, El mirador de	Mirador	La Llacuna
Molí d'Aigua, El	Molineta	La Llacuna

Vistabella, Els morros de	Morro	La Llacuna
Teixereta, La	Muntanya	La Llacuna
Carrascal, L'ombria del	Ombria	La Llacuna
Canalons, Els	Paratge	La Llacuna
Canalons, La glorieta dels	Paratge	La Llacuna
Font Roja, La	Paratge	La Llacuna
Font Roja, La glorieta de la	Paratge	La Llacuna
Paellers, La glorieta dels	Paratge	La Llacuna
Llacuna, La	Partida	La Llacuna
Mort, El pas de la	Pas	La Llacuna
Borrego, La penya del	Penya	La Llacuna
Foradada, La penya	Penya	La Llacuna
Pilats, Les penyes del mirador de	Penya	La Llacuna
Soriguer, La penya del	Penya	La Llacuna
Buitrera, Les penyes de la	Penya-segat	La Llacuna
Espinella, El pic	Pic	La Llacuna
Ximo, El pilar de / Ximo, El puntal de	Pilar	La Llacuna
Corral dels Porcs, El pla del / Malladeta Fonda, El pla de la	Pla	La Llacuna
Galers, El pla dels	Pla	La Llacuna
Ginebre, El pla del	Pla	La Llacuna
Júlia, El pla de	Pla	La Llacuna
Mina, El pla de la	Pla	La Llacuna
Timonar, El pla del / Timonar, El / Timonar, El pla / Timons, El pla dels	Pla	La Llacuna
Coloma, La cava de	Depòsit de neu	La Llacuna
Buitrera, El racó de la	Racó	La Llacuna
Corral dels Porcs, La senda del	Senda	La Llacuna
Cremat de Verdú, La senda del	Senda	La Llacuna
Galers, La senda del pla dels	Senda	La Llacuna
Menejador, La senda del	Senda	La Llacuna
Mina, La senda de la	Senda	La Llacuna
Rossinyol, La senda del	Senda	La Llacuna
Carrascal, El	Serra	La Llacuna
Font Roja, El Carrascal de la	Serra	La Llacuna
Cremat de Verdú, El	Zona	La Llacuna
Aigüeta Amarga, El barranc de l'	Barranc	Polop Alt
Calbo, El barranc del	Barranc	Polop Alt
Coves, El barranc de les	Barranc	Polop Alt
Calbo, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Pardines, La bassa de	Bassa	Polop Alt
Pardinetes, La bassa de	Bassa	Polop Alt
Racó de Pellisser, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Racó de Santa Anna, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Racó Vell, La bassa del	Bassa	Polop Alt
Roig, La bassa del mas	Bassa	Polop Alt
Alcoi-Banyeres, La carretera	Carretera comarcal	Polop Alt
Alcoi-Ibi-Villena, La carretera	Carretera comarcal	Polop Alt
Casa de Peons Caminers, La	Casa	Polop Alt
Falaguera, La cova de la	Cova	Polop Alt
Figuera, La cova de la	Cova	Polop Alt
Polop, L'ermita de	Ermita	Polop Alt
Aigüeta Amarga, La font de l'	Font	Polop Alt
Calbo, La font del	Font	Polop Alt
Pardines, La font de	Font	Polop Alt
Racó de Pellisser, La font del	Font	Polop Alt
Venteta dels Cuernos, La font de la	Font	Polop Alt
Bonavista, El mas de	Mas	Polop Alt
Calbo, El mas del / Calbo, La casa del	Mas	Polop Alt
Pardines, El mas de	Mas	Polop Alt
Pardinetes, El mas de	Mas	Polop Alt
Racó de Pellisser, El	Mas	Polop Alt
Racó de Santa Anna, El	Mas	Polop Alt
Racó Vell, El	Mas	Polop Alt
Roig, El mas	Mas	Polop Alt

Venteta dels Cuernos, El mas de la / Venteta, El mas de la	Mas	Polop Alt
Pardines, L'ombria de	Ombria	Polop Alt
Polop	Partida	Polop Alt
Foradada, La penya	Penya	Polop Alt
Racó Vell, Les penyes del	Penya	Polop Alt
Aigüeta Amarga, El pontó de l'	Pontó	Polop Alt
Polop, El riuet de	Riu	Polop Alt
Aigüeta Amarga, El riuet de l'	Riuet	Polop Alt
Roig, La solana del mas	Solana	Polop Alt
Ragel, El morro del	Morro	Polop Alt
Troncal, El barranc del / Troncal, El riuet del	Barranc	Polop Alt i La Llacuna
Casa Nova, La	Casa	Polop Baix
Guerra, L'alt de / Guerra, El collado de	Alt	Sant Benet Alt
Olivereta, El barranc de l'	Barranc	Sant Benet Alt
Olivereta, La bassa de l'	Bassa	Sant Benet Alt
Ombria del Manco, La bassa de l'	Bassa	Sant Benet Alt
Pinaret, La bassa del	Bassa	Sant Benet Alt
Baró, El camí del mas del	Camí	Sant Benet Alt
N-340, La carretera nacional	Carretera nacional	Sant Benet Alt
Guerra, La foietta de	Foia	Sant Benet Alt
Olivereta, La font [del mas] de l'	Font	Sant Benet Alt
Olivereta, La fonteta de l' / Olivera, La font de l'	Font	Sant Benet Alt
Ombria del Manco, La font de l'	Font	Sant Benet Alt
Sant Benet, La font del mas de	Font	Sant Benet Alt
Baró, El mas del	Mas	Sant Benet Alt
Guerra, El mas de / Pau, El mas de	Mas	Sant Benet Alt
Nyego, El mas de	Mas	Sant Benet Alt
Olivereta, El mas de la Fonteta de l'	Mas	Sant Benet Alt
Ombria de Sant Antoni, L'	Mas	Sant Benet Alt
Ombria del Manco, El mas de l'	Mas	Sant Benet Alt
Pinar, El mas del	Mas	Sant Benet Alt
Pinaret, El mas del	Mas	Sant Benet Alt
Sant Benet, El mas de	Mas	Sant Benet Alt
Sant Benet Alt	Partida	Sant Benet Alt
Olivereta, La revolta de l'	Revolta	Sant Benet Alt
Ombria del Manco, L'	Zona	Sant Benet Alt
Clapisses, Les	Clapissa	Sant Benet Alt/La Canal Alta
Barranc de la Batalla, Els abrics del	Abric	Sant Benet Baix
Batalla, El barranc de la	Barranc	Sant Benet Baix
Sant Antoni, El barranc de	Barranc	Sant Benet Baix
Set Llunes, El barranc de les	Barranc	Sant Benet Baix
Sant Antoni, La carretera de	Carretera	Sant Benet Baix
Caseta Forestal, La	Casa	Sant Benet Baix
Villa Asunción	Casa	Sant Benet Baix
Cantagallet, Les coves de les pedreres de	Cova	Sant Benet Baix
Sant Antoni, Les coves de les pedreres de	Cova	Sant Benet Baix
Depòsit d'Aigües, El	Depòsit	Sant Benet Baix
Depòsit per als Helicòpters, El	Depòsit	Sant Benet Baix
Sant Antoni, L'ermita de	Ermita	Sant Benet Baix
Sant Antoni, Els paellers de	Paratge	Sant Benet Baix
Sant Benet Baix	Partida	Sant Benet Baix
Sant Antoni, Les pedreres de	Pedrera	Sant Benet Baix
Sant Antoni / Sant Antoniet	Serra	Sant Benet Baix
Barranc de la Batalla, El túnel del	Túnel	Sant Benet Baix

4.2. Estudi etimològic d'una tria de topònims de la Font Roja

Del conjunt de topònims apareguts en el quadre general de topònims, se n'ha triat un conjunt, dels quals s'ha elaborat l'estudi etimològic corresponent.

Abellar, el barranc de l'

Topònim molt estés al País Valencià (als termes de Xert, Bell-lloc del Pla, Onda i Ontinyent com a barranc, i als de Cervera, Peníscola i Borriol com a partida i camí). Al nostre terme també se'l coneix com barranc de l'Avellaner. Fa de fita entre les partides de la Llacuna i el Salt. En documents forals alcoians del segle XV es troben referències d'aquest indret [...] *et cum barranquo del Abellar* [...] (Bañó: 1); i també al s. XVIII [...] *barranco del Avellar* [...] (AMA, LTA (I), 1755, 30r, núm. 424). El nom, que amb el sufix -ar ens indica un col·lectiu, probablement li vinga per ser una zona on hi havia molts ruscos d'abelles, o que pel seu tipus de relleu (rocs escampats arreu) els podia recordar.

Pel que fa a la denominació "Avellaner" podem considerar-la producte d'una confusió pel que fa a la consonant final: "avellan" per "avellar" o potser que també hi haguera algun exemplar rellevant d'avellaner, o bé que es tracte d'un malnom. En aquests dos últims casos seria un derivat d'avellana, del llatí *abellana*, forma abreujada de *abellana nux* 'nou d'Abel·la' població de la Campània on abundaven les avellanes. (DECat, I, 508, a57).

Aigüeta Amarga, el barranc de l'

Barranquet, també anomenat 'el riuet de l'Aigüeta Amarga', naix davall de Biscolí i del mas de Cortés, i discorre paral·lel a la carretera Alcoi-Ibi en direcció NE. Porta les seues aigües fins al barranc del Troncal que és la denominació del riu Polop al seu pas per la zona del mas i la corona del Troncal. A principis del s. XIX en trobem referències en documents administratius alcoians [...] *para veinte pinos* [...] *de la heredad* [...] *partida la Aigueta Amarga* [...] (Bañó: 2). Segons una contarella popular, l'origen d'aquest topònim sembla que prové d'un succés tràgic esdevingut prop de la font del mateix nom que hi ha en aquest barranc. Conten que allí van matar un viatjant i per això l'aigua era amarga com la mort. De qualsevol forma, aquest topònim es troba en altres indrets del nostre domini lingüístic (Llutxent, Montsant...) i Coromines dubta entre atribuir la seua etimologia a un derivat del llatí *amarus*, -ra, -rum, o que es tracte d'un antropònim àrab o germànic (OC, II, 181, b16). Finalment, cal esmentar que hi ha un variat conjunt de topònims compostos pel substantiu aigua + adjectiu, al qual pertany el nostre, molt estés a tot el domini lingüístic, com ara: Aiguablava, Aiguadolç, Aigua Freda, Aigua Gelida, Aiguatèbia, Aigüesvives, Aigüestortes...

Com a genèrics derivats tenim al mateix barranc: el pontó de l'Aigüeta Amarga, situat en la carretera A-200 al seu pas pel barranc i la font de l'Aigüeta Amarga, davall de la venteta dels Cuernos.

Altet, el mas de l'

Diminutiu derivat del llatí *altus*. Tot i això, també es pot considerar un derivat del sufix col·lectiu -etum, significant conjunt d'altells (OC, II, 171, 8a). Sovint s'utilitza per denominar elevacions del terreny i és un topònim molt usat arreu del domini lingüístic. Al s. XVIII trobem referències de la denominació actual: [...] *heredades llamadas el Safraner i el Altet* [...] (AMA, LTA (I), 1787, 173r, núm. 1980) i al s. XIX a la *Guia del Forastero en Alcoi* (Martí: 1864, p.52).

Aviació, l'alt de l'

Topònim d'origen incert però òbviament actual. Potser aquest topònim estiga relacionat amb el llenguatge afectivoinfantil dels propietaris de l'indret on es localitza i evoque algun tipus de joc relacionat amb l'aeronàutica. O també és possible que faça referència a un dels llocs des d'on controlaven el pas de l'aviació durant la Guerra Civil.

Baró, el mas del

Antigament aquest mas rebia la denominació de *Heredad de la Purísima, año 1862* tal com apareix retolat en una de les façanes. La data de 1862 deu correspondre a l'any en què es va construir perquè no

apareix esmentat ni en el *Nomenclator de la provincia de Alicante* de 1857 ni en la *Guia del Forastero en Alcoy* de 1864. Aquest mas, com molts dels que hi ha arreu de les nostres comarques, té una ermita, construïda el 1866 segons se'n pot llegir a la porta. El nom de *Baró* probablement siga una denominació popular que faça referència al propietari de la finca, el baró de la Uixola, el Sr. Joaquim Rovira Merita, que va ser tercer comte de Ròtova i tercer baró de la Uixola. L'etimologia del mot, tant en el sentit de 'home noble, senyor amb drets feudals' i 'títol nobiliari', com en el d' 'home d'autoritat o d'índole viril', ve ja del llatí vulgar, on sembla resultar de la fusió d'un mot germànic *baro* 'home lliure apte per a les armes' amb el llatí *baro*, *-onis*, 'home brutal' (DECLC, I, 658, a10)

Té com a genèrics derivats el camí del mas del Baró, que va de la carretera de la Font Roja a la masia, i la sima del mas del Baró: avenc situat en terrenys del mas que va ser descobert a finals de 1974 amb motiu d'uns treballs de rompuda per habilitar camps de conreu.

Batalla, el barranc de la

Topònim molt estés pertot. (OC II, 378, b22). En el nostre cas, fa referència a la derrota que els cristians-alcoians sofriren en perseguir els musulmans després de repel·lir l'atac d'Al-Azraq a la vila d'Alcoi. La tradició diu que eixe succés "lo Desbarat de la Canal" va passar al barranc de la Batalla, que degué prendre el nom pel fet bèl·lic, tot i que abans es deia de N'Osset, fent referència a un dels seus propietaris (Baño: 1999, p. 112-113). Aquesta denominació de barranc de la Batalla ja la trobem en documents alcoians del s. XIV [...] *que nenguna persona de qualquier condicio sia no [...] pasar ni faca carera per un troç de terra que Domingo Bioscha ha el barranch de la Batayla [...]* (Baño: 3).

Com a genèrics derivats hi ha 'el túnel del Barranc de la Batalla' i 'els abrics del Barranc de la Batalla', que com el seu nom indica són una sèrie de cavitats situades a la riba est del barranc.

Buitrera, les penyes de la

També conegut com el racó de la Buitrera, està situat en la zona alta rocallosa del vessant nord del Carrascal, a l'oest del Menejador, on potser nidificaren voltors. Topònim estés per les nostres contrades (termes d'Onil-Ibi, Valldigna, Agres....), és un derivat de la forma castellana *buitre* que en valencià i altres dialectes occidentals va penetrar de bona hora (DECat, IX, p. 384, b8), com ho demostra la documentació del segle XV [...] *Cell texion quil buytrel mengal fetge [...]* (Archer: 1997, p. 79); tot i que també s'hi constata la concurrència de les dues formes [...] *ans la llexava abandonada, acomanada a llops e cans, buitres, milans, corps e voltós per guardadós [...]* (Almela: 1928, p. 190), potser per fer la distinció entre el *Gyps fulvus* o voltor comú i altres ocells de la família dels vultúrids, com ara el *Aegypus monachus* (voltor negre), el *Gypaetus barbatus* (trençalòs), o el *Neophron percnopterus* (aufrany), tal vegada, en altra època, més propis de les comarques desèrtiques de les serres xurres i aragoneses. Amb tot, aquesta denominació, al llarg del temps, esdevingué popular no solament al català occidental sinó també a l'oriental: [...] *Oydà! Taurons y buytres, vos sobra anit carnatge [...]* (DCVB, II p.725), tot i que en edicions més actuals d'aquesta mateixa obra *buytres* apareix substituït per *aufrany* [...] *Oida! que anit vos sobra, taurons i aufranys, carnatge [...]* (Verdaguer: 1979, p. 113). Per tot açò,ensem que la introducció primerenca del mot castellà *buitre* a les nostres contrades fou el producte d'una intenció utilitària: indicar un matís diferent mitjançant un lexema diferenciador. Amb tot, a causa del procés diglòssic que va patir i encara pateix la nostra llengua, es produí una substitució lèxica i el mot castellà *buitre* esdevingué el mot de referència al País Valencià.

Calbo, el mas del

Situat prop del Barranc de l'Aigüeta Amarga. Registrat en el "*Plano de Alcoy y su término municipal*" de 1925 com a *Mas de Calvo*, tot i que ens inclinem a pensar que siga un derivat castellanitzat del malnom calb tal com ens apareix en documentació alcoiana del s. XIX [...] *de su heredad Macia llamada del Calbet [...]* (AMA, LTA (II), 1806, sf, núm. 3533). No obstant, també pot ser que faça referència al cognom Calvo, a hores d'ara molt comú.

Genèrics derivats: el barranc del Calbo, la font del Calbo i la bassa del Calbo.

Canal, la (Alta / Baixa)

Partida que s'estén per tres termes: Alcoi, Ibi i Xixona. Del llatí *canalis*. Té dues significacions bàsiques: conducte d'aigua poc o molt constant i depressió amb desnivell considerable, sovint molt pendent, que pot portar aigua (sobretot quan plou) o no portar-ne. Com a topònim està molt estès pertot, als Pirineus i al Nord del Principat (Rec de les Canals); a Tarragona i Tortosa amb el valor de vall petita i designant barrancs de moles (el Canalot). També té valor semblant en els rostos pendents de les costes balears (el Canalet; el Canaló a Menorca) i al País Valencià, encara que pot designar les dues significacions més amunt esmentades, és més general l'accepció del canal de conducció o pas d'aigua —Sollana, Sueca— (DECat, II, p. 465, b52). En el nostre cas, el seu nom fa referència a la plana llarga i estreta que hi ha entre la serra del Carrascal de la Font Roja per una banda, i la serra dels Plans i la Carrasqueta per l'altra. Hi ha una àmplia documentació que hi fa referència des del s. XIII. Així tenim:

[...] *Item dono vobis et vestris*

duas alcareas in fehe Alcanal, [...] ACA, 1251, pergamins de Jaume I, núm. 1252 (Chabás: 1891, p. 300)

[...] et de II faneques de spelta que li comanà e de IIII (...) feu en la Canal [...] (Bañó: 1996, R86)

[...] *heredad del canonigo Descals a la Canal* [...] (AMA, LTA (I), 1752, 20r, núm. 258)

[...] en la *heredad* [...] *del canonigo partida de la Canal* [...] (AMA, LTA (II), 1811, sf. núm. 4215)

A partir de 1864 ja trobem la partició actual de Canal Alta i Canal Baixa (Martí: 1864, p. 49).

Canalons, els

Tolls. Situats entre les partides de la Llacuna i Barxell. Antigament se'ls coneixia com els “tolls de Ginestar“ [...] *riu de Polop e que vinga riu avall fins a la vila e los tolls de Ginestar fora los plantats de la Solana del riu enlà e lo Baladello avant per lo camí de Bocayrent fins els collets redons* [...] (Bañó: 4). Ja al s. XVIII troben referències de la donominació actual: [...] *en los montes realengos llamados els Canalons* [...] (AMA, LTA (I) 1790, 187r, núm. 2144). Es tracta d'un paratge on hi ha una sèrie de tolls del riu Polop formats a conseqüència de l'orografia abrupta de l'indret, que durant el primer terç del s. XX van ser freqüentats pels membres de la Societat Naturista Cultural d'Alcoi. La seua etimologia ens remet a *canal*, segons Coromines amb segura intervenció aràbiga, en una combinació *qanal al-uyun* ‘canal de les deus’ (OC, III, 232, a16).

Genèrics derivats: l'estret dels Canalons, la cova dels Canalons, la font dels Canalons, la glorieta dels Canalons i el malecò dels Canalons.

Canonge, el mas del

El nom fa referència a un membre del clergat, la funció pròpia del qual és la de col·laborar amb el bisbe en l'administració de la diòcesi. Pel que fa al nostre topònim ja en trobem referències als s. XVIII i XIX [...] *heredad del canonigo Descals a la Canal* [...] (AMA, LTA (I), 1752, 20r, núm. 258); [...] *en la heredad* [...] *del Canonigo partida de la Canal* [...] (AMA, LTA (II), 1811, sf. núm. 4215).

Capellans, el mas dels [la Llacuna]

Topònim comú a les nostres contrades (partida de Mariola, terme de Xixona). Dit així perquè tant la casa com els seus terrenys d'explotació agrícola abans pertanyien al clero [...] *Partida de la Llacuna: [...] La casa de campo con labranza del Clero de la Villa de Alcoy* [...] (Ponsell: 1933, 22-04-1933), [...] *De l posesion en Mariola llamada dels Capellans* [...] (AMA LTF, p.118); [...] *Cueva dels Capellans* [...] *Pohuets dels Capellans* [...], en el *Nomenclator de la ciudad de Jijona* de 1887. Quant a l'etimologia del mot, prové del llatí vulgar *cappella*, diminutiu de *cappa* ‘capa’, que designà primer el lloc on es guardava la capa que St. Martí de Tours donà a un pobre, i després, altres oratoris semblants. D'aquesta accepció

naix al baix llatí (s. XIII) la forma *capellanus* que designà primer el prevere d'una capella determinada i després els preveres en general. (DECat, II, 528, a49).

Topònims derivats: la bassa del mas dels Capellans i la font del mas dels Capellans, situats tots dos en el mas del mateix nom.

Carboneres, el barranc de les

Situat davall del mas de Tetuan. El topònim és un dels testimonis de d'aquesta activitat tradicional que es va desenvolupar al Carrascal fins a mitjans del s. XX.

Cardadora, la

Mas. Considerem que el topònim és una feminització del malnom del masover de la finca (que ha estat aplicat, com en altres casos a l'esposa) el qual és probable que treballara en una fàbrica d'Alcoi com a cardador, és a dir, tindria al seu càrrec la màquina emprada en la filatura mecànica del cotó, la llana, etc., que té per finalitat desagregar i fer paral·leles les fibres i separar-les de les impureses de què van acompanyades. Respecte a la seua antiguitat, podem indicar que en una de les portes de l'entrada hi ha una gravació amb les inicials *R.J.* i una data *año 1882* (l'any de la remodelació del mas, probablement per una nova compra).

Topònims derivats: la bassa de la Cardadora i, situat al capdamunt del mas, la font de la Cardadora.

Carrascal de la Font Roja, el

Serra. Té una extensió de 2.450 ha i és Parc Natural des del 13 d'abril de 1987. S'estén per les partides següents: Polop Alt, la Llacuna, el Salt, Sant Benet Alt i la Canal Alta (del terme d'Alcoi), i el Canyo (del terme d'Ibi). Segurament rep el nom pel tipus de vegetació (bosc de carrasques) que sovinteja a la zona. Durant els segles XIV i XV, *el Carrascal* rebia la denominació de "la Teixeda", [...] *quoddam troceum terre in Texeda termino de Alcoy* [...] (Bañó:5); [...] *e de la dita ermita de sent Anthoni lo viso avant fins al portell de la Texeda* [...] (Bañó:6). Al s.XVI, el topònim es coneix com "el Carrascal" [...] *en dit dia posa en data dit Clavari haver pagat per lo gasto dels homens que anaven apagar lo foch del Carrascal* [...] (Bañó:7). Al segle XVIII trobem, a més, les denominacions: "monte Carrascal", "bosque del Carrascal", "Fuente Roja", "Umbria del Carrascal" i "Umbries", com es veu en els exemples següents:

[...] *se concedió licencia a Manuel Villanueva para el corte de mil ochocientas treinta y dos encinas* [...] *existente en el monte Carrascal* [...] (Bañó:8)

[...] *en las tierras de Pasqual Peydro citas a la falda del monte Carrascal* [...] (AMA, LTA (I), 1789, 182v, núm. 2091)

[...] *Bosque del Carrascal* [...] (AMA, LTA (I), 1754, 26r, núm. 357)

[...] *en el pinar de la heredad del padre Thomas Picher sita en la partida de la Fuente Roja* [...] (AMA, LTA (I) 1787, 174 v, núm. 1994)

[...] *en territorio propio del padre Thomas Picher sito a la Umbria del Carrascal* [...] (AMA, LTA (I), 1789, 180 v, núm. 2071)

[...] *licencia á Ventura Blanes labrador para que en su heredad Macia llamada la Llacuna sita en la Umbria del Carrascal* [...] (AMA, LTA (I), 1788, 176 v, núm. 2023)

[...] *para hacer un pozo, de nieve, en el Malladar, comúnmente llamado de la Sarañana sito en el termino de esta Villa de Alcoy, en la Ombria del Carrascal* [...] (AMA, MFR, 1732, lligall 1, núm 20)

[...] *heredad de Josef Peydro a la Ombria del Carrascal* [...] (AMA, LTA (I), 1787, 172r, núm. 1969)

[...] *en el pinar de la heredad propia de Joseph Peydro de Thomas en la partida de las Umbrias* [...] (AMA, LTA (I) 1775, 89v, núm. 1344)

Al s. XIX, trobem igualment "las Hombrias":

[...] *al Fardacho, partida de las Hombrias de este termino* [...] (AMA, LTA (II), 1811, sf, núm. 4154)

[...] *en la heredad de Josef Celedon a las hombrías de este termino* [...] (AMA, LTA (II), 1811, sf, núm. 4126)

Pel que fa a l'etimologia del topònim, *carrasca*, segons Coromines deriva d'una arrel preromana KARR-, vocable comú al cast. i cat. *carrasca*, port. *carrasco*, bereber *akarrus*, ítalogrec *καρροζ*, calabr. *carrigliu*, tots noms de varietats d'alzina més o menys petites (DECat, IV, 390, a46). D'altra banda, la repartició, en català general, entre la variant *carrasca* (Sud) i *garric* (Nord) és antiga i es considera heretat del mossàrab (*Carrascal* figura en dues escriptures mossàrabs toledanes dels s. XII-XIII) com ho són també altres topònims, com la *Carrasqueta*, per la conservació sorda de la –T– del sufix col·lectiu –ETA (DECat, IV, 392, a4). Així, l'ús de la lateral alveolar [l] en la denominació *Carrascal* estaria relacionat amb l'etimologia del topònim. Quant a la denominació històrica “Teixeda”, que prové del col·lectiu *taxetum*, pl. *taxeta* ‘bosquet de teixos’, és un topònim que ha estat i està molt estés per tots els territoris del dialecte occidental (l'Alcoià, Els Ports, Camp de Tarragona, Priorat, Baix Camp, Ribagorça) amb les variants: Teixeda, Teixera, Teixereta, Teixar (OC, VII, 256, 43^a).

Pel que fa a l'etimologia del topònim *Font Roja*, vegeu “Font Roja, la”

Caves, la senda de les

Senda que va des del pla de la Malladeta Fonda o corral dels Porcs fins al pou del Canyo (Ibi). La direcció que pren aquesta senda és nord-sud, tot passant pel pou del Nouer, la cava Roja o pou de Simarro fins arribar al pou del Canyo. Etimològicament ve del llatí *cava* ‘buida’ ‘cova’ (DECat, II, 639, b46). El seu ús es relaciona amb l'activitat d'arplega, conservació i comerç de la neu. També rep les denominacions de pou de neu i nevera.

Celedon

Mas. Topònim que fa referència al cognom del propietari, [...] *en la heredad de Josef Celedon a las hombrías de este termino* [...] (AMA, LTA (II), 1811, sf, núm. 4126). En realitat, es tracta d'una heretat composta per dues masies juntes, Celedon de Baix i Celedon de Dalt, però que actualment són una unitat. Celedon és una variant de *Chelidonium*, d'origen grec, nom d'un sant hispà. Procedeix de *Chélidonion*, forma de *Chélidon*, ‘oreneta’ (DNP: 1997, p.100).

Genèrics derivats: la font del llavador de Celedon, situada a l'entrador del camí del mas i la font de Celedon situada davant l'escalinata de pedra que porta a la casa.

Coloma, la cava de

Pou de neu. Es troba al Carrascal de la Font Roja, a una altitud de 1290 m, entre el mas de Tetuan i el cim del Menejador. La seua construcció data de 1732, a instàncies de Bartholomé Picó, mercader veí d'Alacant: [...] *para hacer un pozo, de nieve, en el Malladar, comúnmente llamado de la Sarañana sito en el termino de esta Villa de Alcoy, en la Ombria del Carrascal* [...] (AMA, MFR, 1732, lligall 1, núm 20). El seu ús es relaciona amb l'activitat d'arplega, conservació i comerç de la neu que constituïren una complexa xarxa organitzativa a les nostres contrades des del s. XVII. “La concessió d'aquest pou obligava a donar neu a Alcoi per al seu consum, i a un preu fixat (un sou per arrova). Va proveir Alcoi de neu fins a 1875. Tenia una cúpula formada per dos arcs encreuat, de carreus de pedra, que devien sustentar una coberta de teules, fins que en 1867 es va enfonsar a causa d'una gran nevada. Per això se'n va construir una altra d'hemisfèrica, conservada fins a mitjans del s. XX feta de maçoneria. Les seues dimensions són 16,6 m de fondària per 13 m de diàmetre, amb una capacitat total de 2.200 m³ “ (Segura: 1996, p.19). L'antropònim Coloma, que probablement fa referència o al propietari o alguna persona que en feia ús o hi treballava. És un derivat del llatí *columba* ‘coloma’ (DECat, II, 837, b40).

Cóp, el mas del

Apareix amb aquesta denominació en la *Guia del Forastero en Alcoy* (Martí: 1864, p. 53) com a un

casariu amb dos edificis. Amb les mateixes particularitats, també s'esmenta en el *Nomenclator de la Provincia de Alicante* de 1857. Quant al significat de còp, una de les accepcions fa referència a un element situat a la part superior, potser siga aquest el nostre cas, el mas es troba situat dalt d'un turonet. Segons Coromines, còp, en accepcions vegetals o topogràfiques d'objectes prominents o convexos, com 'cim d'una planta', 'capdamunt d'un turonet', 'caluix', 'volva', potser una forma masculina derivada de copa, del llatí vulgar *cuppa* (DECat, II, 900, a23).

Corral dels Porcs, el pla del

Està situat a 1.300 m. al costat del dipòsit d'aigua per als helicòpters, prop del Menejador. També s'anomena el pla de la Malladeta Fonda. Ambdues denominacions es corresponen amb l'etimologia del topònim, ja que fan referència a un lloc tancat on hom recollia el bestiar.

Genèric derivat: la senda del Corral dels Porcs, de 800 m de longitud. Comença en el Pla dels Galers a 1.150 m d'altitud i acaba en el Corral dels Porcs a 1.250 m en la fita meridional del Carrascal que separa els termes municipals d'Ibi i Alcoi.

Coves, el barranc de les

Barranc d'uns 300 m de longitud que fa de límit oriental de la partida de la Llacuna. El seu nom prové del tipus d'orografia que presenta aquesta zona plena de cavitats de dimensions variables on s'han conservat sediments del mesolític, neolític i edat del bronze i s'han reconegut restes de pintures rupestres. (Catàleg MAM Catàleg: 2000, p.63).

Cremat de Verdú, la senda del

D'uns 1.500 m de longitud, discorre "paral·lela" a la senda del Rossinyol de la qual naix i tot recorrent la part més baixa del bosc amb altituds de 850 m a 950 m, la torna a retrobar. Probablement *cremat* faça referència al fet que la senda passara per una zona socarrada per un incendi forestal.

Espinella, el pic

Situat en la zona rocallosa que hi ha al SO de la cova Gelada. Possiblement el nom li vinga per la seua forma semblant a la part anterior de la canyella de la cama. (DECat, III, 645, b53). Amb tot, *espinella* és un derivat diminutiu d'espina, els derivats i compostos del qual formen una sèrie de topònims molt estesa pel nostre territori lingüístic, preferentment per la zona del dialecte occidental, amb un ús col·lectiu amb el sentit de lloc embardissat, tot i que també sembla que també es podria tractar de l'abreujament d'un ús adjectiu (paratge *espinal*) amb el sentit de forma allargada (OC, IV, 126, b25).

Fardatxo, el mas del

Topònim estés al País Valencià, sobretot com a nom de partida (Mutxamel, Sella, Bocairent i Torrent) (OC, IV, 190, a57). Pel que fa al nostre topònim trobem referències als s. XVIII i XIX en documents administratius alcoians: [...] *en su heredad del Fardacho* [...] (AMA, LTA (II), 1795, sf, núm. 2644); [...] *al Fardacho, partida de las Hombrias de este termino* [...] (AMA, LTA (II), 1811, sf, núm. 4154). Quant a la seua etimologia, segons Coromines, la terminació *-atxo* suposa inequívocament origen mossàrab (DECat, V, 70, a48). Com a genèrics derivats tenim: la bassa i la font del mas del Fardatxo.

Font Roja, la

Font. Situada a la vora del santuari del mateix nom, la seua fesomia actual data de 1891. El topònim, que torna a aparèixer en la comarca del Comtat (terme de Quatretondeta —a la serra de la Serrella—), i a la comarca de la Marina Baixa (terme de Beniardà —a la vall de Guadalest—) deriva del ll. vg. *ruiiu*, ll. Clàssic *rubeus* 'rogenc, roig' (DECat, VII, 398, a25). Un verset popular alcoià diu així: *De la Font Roja /*

baixa un carro / carregat de terra roja. I això, sempre ens ha remés a l'etimologia del topònim, de la mateixa manera que a l'arqueòleg alcoià Camil Visedo (Visedo: 1952, p.26). Efectivament, es tracta bàsicament d'un massís de roques calcàries, els materials més antics de les quals són les anomenades argiles i algeps triàsics del Keuper de l'era Secundària, de tonalitats a vegades rogenques i glauques i en altres ocasions grisesgrogueïdes —que es projecten en la denominació del topònim— (Pou de Santa Maria —també conegut com la cava Blanca o pou del Barber— al terme d'Ibi) i que es localitzen en una estreta faixa de NE a SO que va des de la mateixa font, passant pel mas de Tetuan, fins al naixement del barranc dels Molins (al terme d'Ibi). Faixa que pel seu caràcter impermeable no permet la filtració de les aigües i fa brollar la font. A més, en la major part del paratge (avenc Simarro, pou de Simarro —també conegut com la cava Roja— i sobretot a la part alta: el Menejador, l'alt del Ginebrar...) es troba l'anomenada “terra rossa” formada, a principis del Quaternari, per terra argilosa roja que ompli els forats i badalls de les roques calcinals, que pateixen fenòmens de dissolució a causa de processos càrstics.

Respecte a la consideració (Faus:1993, p.8) que l'etimologia del mot derive del mot “roca”, d'origen sens dubte preromà, si bé de procedència incerta (DECat, VII, 355, a7), podem dir que una oclusiva alveolar sorda /k/ en contacte amb la vocal central /a/ mai inflexiona en la nostra llengua, i per tant no pot derivar en una fricativa palatal sonora /j/: [rÓZa]. Més aviat, pensem que aquest autor, davant textos dels segles XVIII i XIX on apareix el topònim “Font Rocha” (Cavanilles:1797, p.196), “Fontrocha” (Madoz:1845, p.42), va pensar que a la grafia *ch* li corresponia un so oclusiu alveolar sord /k/: [rÓka] i no pas que també era la grafia que representava l'articulació africada palatal sorda /tx/ [rÓtSa], pròpia de les zones centrals valencianes del subdialecte apitxat, d'ús comú en els textos dels nostres il·lustrats del s. XVIII i que, en general, va perdurar fins a les Normes de Castelló de 1932. Efectivament, en el mateix text de Cavanilles, la grafia *ch* no sols s'utilitza per indicar el so l'occlusiu velar sord /k/: “San Christobal”, sinó també l'africat palatal sord /tx./: “Chorrador de Fillol”, “Barchéll”.

Com a genèrics derivats tenim:

La carretera de la Font Roja: Com el seu nom indica, és la carretera CV-797 que uneix la ciutat d'Alcoi amb el Santuari de la Font Roja. La seua altura oscil·la entre els 650 i 1.060m i la seua longitud és d'uns 9 km. Passa per les partides de el Salt, Sant Benet Alt i Baix. Fou inaugurada el 14 de juny de 1891.

L'ermita de la Font Roja: Erigida en 1663 sota l'advocació de la Mare de Déu dels Lliris, en commemoració d'un fet miraculós esdevingut el 21 d'agost de 1653, çò és la troballa d'uns bulbs de lliris silvestres on, segons conta la tradició, hi havia impresa una imatge de la Immaculada Concepció.

La glorieta de la Font Roja: Placeta situada davant el santuari del mateix nom.

Foradada, la penya

Situada prop del cim del Menejador. Com el seu nom indica aquest topònim fa referència a la forma característica que pren aquesta penya. La mateixa denominació també la trobem en altres indrets del nostre domini lingüístic com ara la Cova Foradada (Xixona), la Penya Forata (Aitana), la Penya Foradada (Vall de Gallinera) o la Penya Foradada (Eivissa) (OC, I, 148). Com a genèric derivat, a la part alta d'aquesta penya, tenim l'Alt de la Penya Foradada.

Frare, la penya del

Situada a la vora de la CN 340 al seu pas pel Barranc de la Batalla. Gairebé tocant es troba la revolta del mateix nom. El mot *frare*, molt estés al País Valencià, fa referència a la forma allargassada d'algunes penyes, tot i que en altres indrets s'utilitza *capellà* (DECat, II, 528, b3) com a comparació amb la massa d'una persona embolcada en la sotana o l'hàbit.

Galers, el pla dels

Es tracta d'un clar del bosc del Carrascal de la Font Roja sense elevacions ni depressions, situat al SO del

Santuari de la Font Roja. Derivat de gala ‘cassanella o ballaruga del roure’, del llatí *galla* id.; el mot ha passat des d’antic com a típic del valencià i també a la parla del Baix Ebre. A les serres d’Alcoi s’anomena galer l’espècie de roure que fa gales (DECat, IV, 274, b21).

Com a genèric derivat tenim la senda del Pla dels Galers amb uns 1.700 m de longitud. Va des de la senda del Rossinyol, al límit oriental del Carrascal, a 1.000 m d’altitud, fins al Corral dels Porcs, a 1.150 m, tot passant per la Cova del Refugiat i pel Pla dels Galers, del qual pren el nom.

Gelada, la cova

Cova situada cap al SO del Santuari de la Font Roja. Topònim usual al nostre domini lingüístic: Banyoles, Alta Ribagorça, Pallars Sobirà, la Marina Baixa (OC, IV, 341, b34). Com el seu nom indica, aquest topònim fa referència a la baixa temperatura del lloc on s’ubica, tot i tenint en compte que a les nostres contrades el terme “gelat / da” té un sentit més aviat de fred que no pas de glaçat.

Gelat, el mas del

Antigament conegut com mas de l’Ombria, així el trobem en el *Nomenclator de la provincia de Alicante* de 1857 i en la *Guia del Forastero en Alcoy* (Martí: 1864, p. 52). El nom fa pensar en la frescor de l’indret per la seua situació, atesa la proximitat dels Canalons. En el plànol d’Alcoi de 1925 apareix en plural: els Chelas, probablement fent referència a la presència en l’heretat de més d’un edifici. Tot i això, en el Registre de la Propietat d’Alcoi, en la 3ª inscripció de 30-01-1899 d’aquesta finca, apareix com la *Heredad la Ombria de Cherard*. També, en el mateix Registre, però ara relatiu a *Heredad titulada Rincon de Buenaventura*, quan fa la relació de les finques que hi fiten, la nostra hi torna a aparèixer, ara amb la denominació de Mas de Gelart. Per tot això suposem que el nom actual de mas del Gelat prové de la deformació de l’antropònim Gerard.

Com a genèrics derivats del nostre topònim tenim: la cova del mas del Gelat i la font del Gelat (la fesomia de la qual data de 1880), totes dues situades al mas del mateix nom.

Ginebrar, l’alt del

Derivat col·lectiu. També conegut com el Pla del Ginebre. És un nom de força extensió toponímica amb nombroses variants: Ginebre, Ginebra, Ginebres, Ginebrosa, Ginebral, Ginebret, Ginebrell, Ginebreda. (OC, IV, 353, a20). En el nostre cas es tracta d’un pla inclinat situat dalt de les penyes de la Buitrera, a l’est del Menejador. Deriva del llatí *juniperus*, que en llatí vulgar apareix alterat en variants com *jiniperus* o *jinepirus*, base de les formes catalanes. (DECat, IV, 496, b50).

Guerra, el mas de

Situat al Sud de la població. Ja apareix en el *Nomenclator de la provincia de Alicante* de 1857, així com en la *Guia del Forastero en Alcoy* (Martí: 1864, p. 51). Probablement el nom de “Guerra” es tracte del malnom del propietari. És un topònim de força extensió toponímica: *Lo Mas de la Guerra* (Cerdanya), *Gorg i Font d’En Guerra* (Conflent), *Cal Guerra* (Solsonès), *Alt de Guerra* (Foia de Castalla). I amb diverses variants al País Valencià: *Maset de Guerrilla* (L’Horta) i *Maset del Guerrillero* (Lucena) i a les Balears: *Es Pou Guerrer* (Mallorca). D’altra banda, hi ha l’anècdota del canvi del nom d’aquest mas pel seu antònim —mas de Pau—, després de la Guerra Civil, l’any 1943 per nova compra.

Infern, el barranc de l’

Topònim molt estés per les nostres contrades (entre el terme de l’Orxa i el terme de Vilallonga i entre la Vall d’Ebo i la Vall de Laguar) que ve a indicar l’abruptesa, dificultat i perillositat del relleu a què fa referència.

Genèric derivat: el mirador del barranc de l'Infern, també anomenat “el mirador de l'hotel”, ja que l'edifici on està situat, avui reconvertit en un ecocentre, abans fou un hotel. Des d'aquest mirador s'albira el barranc de l'Infern.

Llacuna, la **Llacunes, el mas de les**

Partida. A hores d'ara, també es coneix com les Llacunes. Aquesta partida es relaciona amb el topònim històric “Genestar – Ginestar”: [...] e *Garcia Matheu* [...] enpararen la mesgueria, zò és a saber, que prometeren de guardar de l'estret del Genestar entró al terme de Concentanya [...] AMA, Esborrany de la Cort del Justícia (Baño: 1996, R64); [...] *riu de Polop e que vinga riu avall fins a la vila e los tolls de Ginestar fora los plantats de la Solana del riu enlà e lo Baladello avant per lo camí de Bocayrent fins els collets redons* [...] (Baño:9). Tot i això, al s. XVIII, el topònim ja es coneix com “la Llacuna” referit a habitatge i explotació agrària, i també com a partida i pinar:

[...] *licencia á Ventura Blanes labrador para que en su heredad Macia llamada la Llacuna sita en la Umbria del Carrascal* [...] (AMA, LTA (I), 1788, 176v, núm. 2023)

[...] *se dio licencia a Buenaventura Blanes labrador de esta villa para cortar cien pinos* [...] que existen en su heredad Macia en la partida de la Llacuna termino de esta villa [...] (AMA, LTA (I), 1775, 86v, núm. 1318)

[...] *Pinar de la Llacuna* [...] (AMA, LTA (I) 1750, 11r, núm. 140)

Al segle XIX però, en el *Nomenclator de la Provincia de Alicante* de 1857, apareix el topònim en plural “les Llacunes” per denominar l'habitatge i explotació agrària (perquè en aquesta relació, en general, s'utilitza el plural quan en una heretat hi ha més d'un edifici). Tot i que també es dona el cas contrari: és a dir considerar l'habitatge singular i la partida plural:

[...] *posesiones en les Llacunes llamada: la Llacuna dada en aparcerio* [...] (AMA, LTF, 1853, 46r)

[...] *heredad llamada de La Ombria, en partida de la Llacuna* [...] (Registre de la Propietat d'Alcoi. Llibre 28, Foli 111. Any 1870)

Al s. XX, tornem a trobar la denominació en singular per referir-se a la partida: [...] *Partida de la Llacuna* [...] (Ponsell:1933, 22-04-1933), i en el *Mapa del Territorio de Alcoy* de 1925 torna a aparèixer la denominació en plural “les Llacunes” per indicar el mas. És probable que d'aquesta última referència es projectara el plural per denominar també la partida. Per tot açò, considerem més coherent la denominació en singular per a la partida i la de plural per al mas.

D'altra banda, es possible que el nom de “la Llacuna” provinga de l'aiguamoll que antigament es formava en aquests terrenys quan plovia, o perquè hi haguera prop del mas alguna bassa o llacuna de certa consideració.

Nevaters, la casa dels

Situada enfront de la cava de Coloma, es poden veure les restes de la corresponent caseta dels nevaters, personal encarregat de l'arreglada i conservació de la neu.

Peons Caminers, la caseta dels

Situada en la carretera de la Font Roja. Antic habitatge del peó caminer i la seua família la funció del qual era la cura i manteniment de la carretera on s'ubicava. Actualment ha perdut la seua funció i només s'utilitza com a magatzem.

Via, la (del ferrocarril Alcoi – Alacant)

Inacabada línia de la xarxa valenciana de ferrocarrils que fou iniciada a principis del segle XX i

paralitzada després de la Guerra Civil. Actualment, tot i que conserva la major part de la seua infraestructura (ponts i túnels), és una mena de camí aplanat que passa per diverses partides del nostre terme (l'Horta Major, Riquer Alt, el Salt, la Llacuna, Sant Benet Alt i la Canal Alta).

Vistabella, el mas de

Topònim molt estès pel País Valencià: a Vistabella del Maestrat (Alcalatén); i com a partida a Beniarjó, Onil Cocentaina, Agost, Benimuslem, Montaverner, Benissoda i Albaida (OC, VIII, 81, a12). Fa referència a noms de llocs situats en indrets amb una vista bella i agradable. D'aquest mas, situat a la partida de la Llacuna, trobem referències en documents administratius alcoians del s. XIX [...] *en la heredad llamada Vistabella [...]* (AMA LTA (II), 1811, sf, núm. 4185), així com en el *Nomenclator de la provincia de Alicante de 1857* i en la *Guia del Forastero en Alcoy* (Martí: 1864, p. 52).

4.3. Bibliografia específica

- Almela: 1928.** Francesc Almela i Vives. Jaume Roig, *Llibre de les dones, o Spill*. Els nostres clàssics, 1928. Ed. Barcino, Barcelona 1980
- AMA, LTA (I).** Arxiu Municipal d'Alcoi. *Libro en donde se continuan las licencias que se conceden para cortar arboles y las obligaciones que se imponen empezando en el año 1748-1793*. N. Registre BC-9482. Signatura 1679
- AMA, LTA (II).** Arxiu Municipal d'Alcoi. *Libro en donde se continuan las licencias que se conceden para cortar arboles y las obligaciones que se imponen empezando en el año 1793-1811*. N. Registre BC-8860. Signatura 9646 III,12
- AMA, LTF.** Arxiu Municipal d'Alcoi. *Libro de trasposos de fincas, 1853*. N. Registre BC-4014, Signatura I, 3.3.12
- AMA, MFR.** Arxiu Municipal d'Alcoi. *Montes Fuente Roja*. Signatura 5299. Núm. Registre CA-4833. Data 1732-1885.
- Archer: 1997.** Robert Archer. *Ausiàs March, Obra Completa*. Apèndix. Ed. Barcanova. Barcelona 1997
- Bañó: 1996.** Ricard Bañó i Armiñana. *Esborrany de la Cort del Justícia d'Alcoi dels anys 1263-65*. Ajuntament d'Alcoi. Institut de Cultura Juan Gil Albert. Alcoi, 1996.
- Bañó: 1999.** Ricard Bañó i Armiñana. *Manual de la història d'Alcoi*. Misèria i Companyia Ed., Alcoi 1999
- Bañó: 1.** AMA, PN, 1448-03-28, línia 14, sf
- Bañó: 2** AMA LTA (II) 1804-02-22, n. 3.376, sf
- Bañó: 3** AMA, Cort del Justícia Martí Sanç, 1349, p.164 r. N. Registre BC-226, Secció 230, Signatura II.I-21
- Bañó: 4** AMA, PN, 1466-02-03, sf
- Bañó: 5** AMA, PN, 1300-01-22, sf
- Bañó: 6** AMA, PN, 1466-02-03 sf
- Bañó: 7** AMA, Llibre de Clavaris, sf, 1502-08-02, sf
- Bañó: 8** AMA, LTA (II), 1793-12-01, n. 2.516, sf
- Bañó: 9** AMA, PN, 1466-02-03, sf
- Cavanilles: 1797.** Antonio Josef Cavanilles. *Observaciones sobre la història natural, geografia, agricultura, poblaciones y fuentes del reyno de Valencia*. Biblioteca Valentina 2. Volum II. Ediciones Albatros. València, 1981.
- Chabás: 1891.** Revista *El Archivo*, t. v, 1891, pp. 300-302. Roque Chabás Llorens. Institut de Cultura Juan Gil Albert. Alacant, 1995.
- DCVB: 1985.** Alcover-Moll. *Diccionari català, valencià, balear*. Editorial Moll. Palma de Mallorca, 1985.
- DECat.** *Diccionari Etimològic i Complementari de la Llengua Catalana*, 9 vols., Joan Coromines. Ed. Curial-La Caixa, 1980-1991. Barcelona
- DNP: 1997.** *Diccionari de noms de persona*. Josep Maria Albaigès i Olivart. Edicions 62. Barcelona 1997

- Faus: 1993.** José Faus Cardona. “Toponímia alcoyana: la Font Rocha” *Ciudad*, 25-07-93.
- Madoz: 1845 .** Pascual Madoz. *Diccionario Geográfico-Estadístico-Histórico de Alicante, Castellón y Valencia*. Volum I. Edicions Alfons el Magnànim. Institució Valenciana d'Estudis i Investigació. València, 1987
- MAM Catàleg: 2000.** *Museu Arqueològic Municipal Camil Visedo Moltó d'Alcoi*. Ajuntament d'Alcoi–CAM. Alcoi, 2000
- Ponsell: 1933.** *Gaceta de Levante*. Fernando Ponsell. “La industria en Alcoy y la agricultura al finalizar el siglo XVII, y ermitas que había en ese término municipal”, Alcoi, 22-04-1933.
- Segura: 1996.** Josep Maria Segura Martí. *Les activitats tradicionals al Carrascar de la Font Roja*. Ajuntament d'Alcoi–Gerència de Medi Ambient. Alcoi, 1996.
- Verdaguer: 1979.** J. Verdaguer. *L'Atlàntida*. Edicions 62-La Caixa. Barcelona, 1979.
- Visedo: 1952.** Revista *Lilia*. “El monte del Carrascal y su formación”. Camilo Visedo Moltó. Alcoi 1952.

4.4. Bibliografia complementària

- ABAD SEGURA, Rafael, *Alcoy, sus calles y su historia*, edició de l'autor, Alcoi, 1999.
- ACIF (Secció informàtica de l'AGRUPACIÓ CONTRA INCENDIS FORESTALS), *Índex topogràfic del terme municipal d'Alcoi*, Alcoi, 1995.
- Actes del Congrés d'Estudis de l'Alcoià-Comtat*, Associació Cultural Alcoià-Comtat–Institut de Cultura Juan Gil-Albert–Ajuntament d'Alcoi, Alcoi, 1989.
- ALCOVER-MOLL, *Diccionari català, valencià, balear*, 10 vol., Editorial Moll, Palma de Mallorca, 1988.
- ALONSO SENTANDREU, Jesús, “La Font Roja alcoyana”, *Valencia Atracción*, setembre de 1981, València.
- ARANDA, J. C., i al., *Guía de las aves del Parque Natural del Carrascar de la Font Roja*, Generalitat Valenciana, Conselleria de Medio Ambiente, 1998.
- BAÑÓ, Ricard, “L'ermita de Sant Antoni”, *Ciudad*, 24 d'octubre de 1978.
- “La morería d'Alcoi (I, II i III)”, *Ciudad de Alcoy*, 30-6-1979, 3-7-1979 i 5-7-1979.
- “Pervivència de topònims medievals en Barxell i Polop”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1982.
- “Una fundación de Jaime I: Alcoi”, *Ciudad de Alcoy*, 27-1-1983 i 17-2-1983.
- “La baronia d'Alcoi”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1983.
- “La partida i l'ermita de Polop”, *Ciudad*, 20 d'octubre de 1983.
- “Atac d'Al-Azraq a Alcoi en 1276”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1984.
- “Incendios y talas incontroladas en el Carrascal de Alcoy”, *Ciudad. Extra Sant Jordi*, 1987.
- *Rutes històriques i monumentals d'Alcoi*, Ajuntament d'Alcoi–Centre de Professors d'Alcoi, Alcoi, 1988.
- “Ordenances del municipi d'Alcoi prohibint tallar carrasques”, *Eines*, 11-12, Institut de Batxillerat Pare E. Vitòria, Alcoi, 1990.
- “El Llibre d'‘Extravagants’ del segle XIII de l'Arxiu Municipal d'Alcoi”, en COLOMINA, Jordi (ed.), *Llengües en contacte als regnes de València i de Múrcia (segles XIII-XV)*, col. “Biblioteca de Filologia Catalana”, Departament de Filologia Catalana, Universitat d'Alacant, Alacant, 1995.
- “El Castillo de Barxell, el azagador y la señora Marquesa”, *Ciudad de Alcoy. Extra Nadal Any Nou 96*, 21 de desembre de 1995.
- *Esborrany de la Cort del Justícia d'Alcoi dels anys 1263-1265. Estudi i transcripció*, Ajuntament d'Alcoi–Institut de Cultura Juan Gil-Albert, Alcoi, 1996.
- “Els topònims alcoians al segle XIII”, *Butlletí interior de la Societat d'Onomàstica*, vol. LXX-LXXI, IV Col·loqui d'Onomàstica Valenciana, Ontinyent, 1997.
- “Els topònims alcoians al segle XIII”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1998.
- “Masos a Alcoi”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1999.
- *Manual de la història d'Alcoi*, Misèria i Companyia, Alcoi, 1999.
- BENAC, Francisco Luis, “Excursiones geológicas en ‘Vista Alegre’”, en *Auras de Colegio. Revista de los antiguos y actuales alumnos del Colegio de San José de Valencia*, núm. 155, novembre de 1930, València.
- BERENGUER BARCELÓ, Julio, *Historia de Alcoy*, Llorens Distribuidor, Alcoi, 1977.

- “Un documento de 1790”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1989.
- BLAY I MESEGUER, Francesc – SEGURA MARTÍ, Josep M. (coord.), *Guia bibliogràfica de l’Alcoià-Comtat*, Ajuntament d’Alcoi–Institut de Cultura Juan Gil-Albert–Associació Cultural Alcoià-Comtat–Centre Alcoià d’Estudis Històrics i Arqueològics, Alcoi, 1994.
- CABANES FITOR, V. – PERES MONTER, J., *Toponímia dels pobles valencians. Alcoi (l’Alcoià)*, Ajuntament d’Alcoi–Generalitat Valenciana, Alcoi–València, 4 pàgines + 2 mapes en color desplegable, 1999.
- “Toponímia fronterera als termes de l’Alcoià, el Comtat i la Vall d’Albaida: qüestions de diversitat”, IV Col·loqui d’Onomàstica Valenciana, XXI Col·loqui de la Societat d’Onomàstica (Ontinyent, 1995), Editorial Denes, Paiporta, 1997.
- *Normativització de topònims menors*, Alcoi, 1999 (mecanoscrit inèdit).
- CALERO PICÓ, Antonio, “Les caves del Carrascal”, *Ciudad*, 7 d’abril de 1981.
- “Cavanilles y el Carrascal”, *Ciudad Extra Sant Jordi* 82, Alcoi, abril de 1982.
- “Neveras del Carrascal y Mariola”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1985.
- “Nuestras montañas”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1986.
- “El mas del Fardaxo”, *Lilia*, segona època, núm. 7, Alcoi, 1994.
- “El valle de Polop”, *Lilia*, segona època, núm. 8, Alcoi, 1995.
- “Nuestros olmos”, *Lilia*, segona època, núm. 9, Alcoi, 1996.
- “Els masos de Parrancá y Celedón”, *Lilia*, segona època, núm. 9, Alcoi, 1996.
- “Els masos” (sèrie d’articles publicats durant 1995 i 1996), periòdic *Ciudad*, Alcoi.
- “La partida de Llacunes i el mas dels Capellans”, *Lilia*, segona època, núm. 11, Alcoi, 1998.
- “Rincones únics del Carrascal de Alcoy”, *Lilia*, segona època, núm. 11, Alcoi, 1998.
- “Los cárabos del Racó Vell”, *Lilia*, segona època, núm. 13, Alcoi, 2000.
- “Pujada a peu a la Font Roja”, *Lilia*, segona època, núm. 14, Alcoi, 2001.
- CANDELAS ORGILÉS, Ramón, “Aproximación a las ermitas de los valles de Alcoy”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1995.
- CANTÓ CORCHADO, José L., *Fauna urbana d’Alcoi*, Gerència de Medi Ambient de l’Ajuntament d’Alcoi, Alcoi, 1998.
- *Mamífers terrestres de l’Alcoià i el Comtat*, Gregal Serveis per al Medi Ambient, Alcoi, 1999.
- i al., *El camí cap al Menejador. Una trobada amb el bosc*, Caja de Ahorros del Mediterráneo, Alcoi, 2000.
- CARBONELL, Vicente, *Célebre centuria*, edició facsímil editada per la Caja de Ahorros Provincial de Alicante, Alacant, 1976.
- CARDENAL ARQUES, Antonio, “Rincones únics del Carrascal de Alcoy”, *Lilia*, segona època, núm. 11, Alcoi, 1998.
- CASTELLÓ, Antonio, *Ibi, de lloc a vila reial*, col. “Monografies. Temes d’Ibi”, Ajuntament d’Ibi, 2001.
- CAVANILLES, Antonio José, *Observaciones sobre la Historia Natural, Geografía, Agricultura, Población y Frutos del Reyno de Valencia*, Madrid, 1795-1797, edició facsímil: València, 1975.
- COLOMINA I CASTAÑER, Jordi – PONSODA, Joan J., “Català(ns) i aragonès(os) en contacte al sud del Regne de València segons el llibre d’Extravagants (1263-64) de l’Arxiu Municipal d’Alcoi”, en COLOMINA, Jordi (ed.), *Llengües en contacte als regnes de València i de Múrcia (segles XIII-XV)*, col. “Biblioteca de Filologia Catalana”, Departament de Filologia Catalana, Universitat d’Alacant, Alacant, 1995.
- COROMINES, Joan, *Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana*, 10 vol., Curial Edicions Catalanes, Barcelona, 7a ed., 1995.
- Onomasticon Cataloniae*, 8 vol., Curial Edicions Catalanes, Barcelona, 1989.
- CORTÉS MIRALLES, José, *Crecimiento urbano de Alcoy en el siglo XIX*, Ajuntament d’Alcoi, Alcoi, 1976.
- “Ermita de la Font Roja”, *Lilia*, segona època, núm. 1, Alcoi, 1988.
- COSTA MAS, José, “El mas como unidad de explotación agraria. Condiciones sobre su evolución reciente y estado actual”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, 1984.
- “El mas, un tipus d’explotació agrària de les Valls d’Alcoi”, en *Actes del Congrés d’Estudis de l’Alcoià-Comtat*, Associació Cultural Alcoià-Comtat–Institut de Cultura Juan Gil-Albert–Ajuntament d’Alcoi, Alcoi, 1989.
- DIVERSOS AUTORS, “Jornades ‘Viure a la muntanya, viure de la muntanya. Usos i explotacions tradicionals’”, en *Recerques del Museu d’Alcoi*, 8, Museu Arqueològic Municipal Camil Visedo Moltó, Alcoi, 1999.

- DIVERSOS AUTORS, *Viure a la muntanya, viure de la muntanya. Usos i explotacions tradicionals*, Ajuntament d'Alcoi–Gerència de Medi Ambient, Alcoi, 2001.
- DOMÉNECH FERRI, José, sèrie d'articles apareguts al periòdic *Ciudad* amb el títol genèric de “Caminar por la montaña”: “Sant Antoni-Carrascal”, *Ciudad*, 10 de març de 1996; “Travesía Carrascal”, *Ciudad*, 17 de març de 1996; “Recorrido por los alrededores de la Font Roja”, *Ciudad*, 12 de maig de 1996.
- FAUS BARBERÀ, Aránzazu, *Localización de fuentes, manantiales y depósitos con aguas en el término de Alcoy*, Alcoi, 1994 (mecanoscrit inèdit).
- FAUS BARBERÀ. J. – FAUS CARDONA, J., i al., *Toponimia alcoyana. El barranc de Noçet*, Alcoi, 1985 (mecanoscrit inèdit).
- “Toponimia alcoyana: ‘la Font Rocha’”, *Ciudad*, 25 de juliol de 1993, pàg. 8, Alcoi.
- i al., *Un catálogo de yacimientos arqueológicos de la montaña alicantina*, Alcoi, 1987 (mecanoscrit inèdit).
- FULLANA MIRA, Luis, *Historia de la Villa y Condado de Concentaina*, Monte de Piedad y Caja de Ahorros de Alcoy, Alcoi, 1975.
- GABINETE SIGMA, *La economía de Alcoy y comarca*, Monte de Piedad y Caja de Ahorros de Alcoy, Alcoi, 1975.
- GARCÍA ALONSO, Fernando – CONCA FERRÚS, Antoni – MAHIQUES SANTANDREU, Rafael, *Bolets del Parc Natural del Carrascar de la Font Roja*, Caja de Ahorros del Mediterráneo, s.l., 2001.
- GINER BARTOLÍ, José, “Toda la verdad y nada más que la verdad sobre la Font Roja y el santuario de la Virgen de los Lirios”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1981.
- GISBERT CORTÉS, Juan Javier, “El Merlancho y Tetuán palpitan en el Carrascal”, *Lilia*, segona època, núm. 10, Alcoi, 1997.
- “Saciar la sed durante la romería”, *Lilia*, segona època, núm. 11, Alcoi, 1998.
- “Una excursión tradicional”, *Lilia*, segona època, núm. 13, Alcoi, 2000.
- “Un recorrido por el sector occidental del Carrascal”, *Lilia*, segona època, núm. 14, Alcoi, 2001.
- VALOR CALATAYUD, E., *La fontana alcoyana en la plumilla de Pedro Estevan*, Edita Círculo Industrial, Alcoi, 1997.
- GR-7. *Sender de gran recorregut europeu*, Generalitat Valenciana, Conselleria de Agricultura y Medio Ambiente, s.a.
- Guía del forastero en Alcoy*, José Martí Casanova, Librero-Editor, Alcoi, 1864.
- HÁBITAT. *Umbrías de la Fuente Roja*, Capítulo 37: Sierras de Menejaor y Mariola.
- MADOZ, Pascual, *Diccionario Geográfico-Estadístico-Histórico de Alicante, Castellón y València*, 2 vol., Institució Alfons el Magnànim, Diputació de València, València, 1982.
- MANSANET, C. M., i al., *Guía del Carrascal: la Font Roja*, Ajuntament d'Alcoi, Alcoi, 1982.
- “Cuatrocientos aniversario del topónimo Font Roja”, *Lilia*, segona època, núm. 4, Alcoi, 1991.
- MIRÓ, Adrián, *Bibliografía de Alcoy*, Comisión Provincial de Monumentos Históricos y Artísticos, Imprenta Layetana, Alacant, 1958.
- “Toponimia de la comarca de Alcoy” (sèrie d'articles publicats entre novembre de 1960 i octubre de 1961), periòdic *Ciudad*, Alcoi.
- “Toponimia arábigo-alcoyana”, *Ciudad*, 3 de gener de 1961, Alcoi.
- “Mozarabismos alcoyanos”, *Ciudad*, 24 de gener de 1961, Alcoi.
- “Alcoy y los geógrafos españoles anteriores al ‘Diccionario’ de Madoz”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, 1979.
- “Nociones de toponimia alcoyana”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1984.
- MOLL, J. – TORT, J., *Toponimia i Cartografia. Assaig de Sistematització*, Institut Cartogràfic de Catalunya, Barcelona, 1985.
- MOMBLANCH, Francisco de P., “Un raro folleto del siglo XVI: el primer impreso con la historia de los lirios”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1978.
- MOREU-REY, Enric, *Els nostres noms de lloc*, col. “Els Treballs i els Dies”, 22, Editorial Moll, Mallorca, 1982.
- MOYA MOYA, José, “Partidas rurales en el siglo XV”, *La Gaceta de Levante*, 19 de gener de 1924 i seg., Alcoi.
- *Libro de Oro de la ciudad de Alcoy*, 2 vol., edita Família Moya Carbonell, Alcoi, 1992.

- NEBOT, J. R., i al., *L'Alcoià i el Comtat. Guia natural, històrica i cultural*, Joyería i Relojería Nebot, Alcoi, 1993.
- Nomenclátor de la provincia de Alicante*, s. a. (posterior a 1857).
- Ordenanzas Municipales de la Ciudad de Alcoy aprobadas por el Ilmo. Sr. Gobernador Civil de la Provincia en 26 de Mayo de 1900*, Imprenta de "El Serpis", Alcoi, 1900.
- PONSODA SANMARTÍN, Joan I., *El català i l'aragonés en els inicis del Regne de València segons el Llibre de Cort de Justícia de Cocentaina (1269-1295)*, col. "Universitas, 6", Editorial Marfil, Alcoi, 1996.
- Relación hecha en virtud de la Real Orden de Su Magd. de 18 de Abril de 1790*, Arxiu Municipal d'Alcoi, llegat d'Antonio Castelló.
- ROMÁN DEL CERRO, Juan Luis – DE EPALZA, Mikel, *Toponimia mayor y menor de la provincia de Alicante. Listado por municipios*, Caja de Ahorros Provincial de Alicante, Alacant, 1983.
- SANCHIS LLORENS, Rogelio, *Cosas de mi pueblo*, Obra Cultural de la Caja de Ahorros de Alicante y Murcia, Alcoi, 1982.
- SANTONJA, José Luís, "El segundo santuario en la Font Roja (I)", *Lilia*, segona època, núm. 11, Alcoi, 1998.
- SANUS AURA, Rafael, *Los lirios del Carrascal (historia documentada)*, 3a edició, Publicaciones de la Obra Cultural del Monte de Piedad y Caja de Ahorros de Alcoy, Artes Gráficas Aitana, Alcoi, 1969.
- SANZ I PASCUAL, Josep, "Els Canalons", *Ciudad*, 13 de maig de 1995.
- SEGURA MARTÍ, Josep M., "Els pous i l'antic comerç de la neu a Xixona", *Eines*, 7-8, Institut de Batxillerat Pare E. Vitòria, Alcoi, 1985.
- "La neu del Carrascal", *Ciudad. Extra Sant Jordi 87*, Alcoi, 15 d'abril de 1987.
- "Caves, clots, neveres i pous de neu. Tipologia i distribució dels antics dipòsits de neu a Alacant", *Canelobre*, 10, Instituto de Estudios Juan Gil-Albert, Diputació Provincial d'Alacant, Alacant, 1987.
- VILAPLANA I PAYÀ, Emili, "Avanç al catàleg dels pous de neu de la província d'Alacant", en *Actes del Congrés d'Estudis de l'Alcoià-Comtat*, Associació Cultural Alcoià-Comtat–Institut de Cultura Juan Gil-Albert–Ajuntament d'Alcoi, Alcoi, 1989.
- *Les activitats tradicionals al Carrascar de la Font Roja*, Ajuntament d'Alcoi–Gerència de Medi Ambient, Alcoi, 1a ed. 1996 (2a ed. 2002).
- CRUZ OROZCO, Jorge, "Avanç al catàleg de dipòsits de neu al País Valencià", en *Arqueologia industrial. Actes del Primer Congrés del País Valencià*, col. "Història Local", 7, Diputació de València, València, 1991.
- *El comercio de la nieve. La red de pozos de nieve en las tierras valencianas*, Generalitat Valenciana, Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, València, 1996.
- SERRA NARANJO, Rafael, "El carrascal de la Font Roja", *El País Semanal*, 12-8-1995, Madrid.
- SERRA PAYÀ, Emilio, "Clasificados en la Font Roja 17 tipos distintos de árboles y 42 de matorrales", *Ciudad*, 13-10-1981.
- TONDA MONLLOR, Emilia M.^a, "Notes sobre l'estructura agrària i dels conreus a Alcoi a les darreries del segle XIX", en *Actes del Congrés d'Estudis de l'Alcoià-Comtat*, Associació Cultural Alcoià-Comtat–Institut de Cultura Juan Gil-Albert–Ajuntament d'Alcoi, Alcoi, 1989.
- TORMO COLOMINA, Josep, "La influència religiosa en la parla i en la toponímia alcoianes", (sèrie d'articles publicats en la revista *Lilia* [segona època] en els anys següents: I, 1994; II, 1995; III, 1996; IV, 1997; V, 1998; VI, 1999; VII, 2000; VIII, 2001), *Lilia*, Alcoi.
- "La influència de la indústria tèxtil en la toponímia alcoiana", *Ciudad, Extra Alcoy en Textilhogar 90*, Alcoi, 16 de gener de 1990.
- "Noves aportacions complementàries a 'La influència de la indústria tèxtil en la parla i la toponímia alcoiana'", en *Arqueologia industrial. Actes del Primer Congrés del País Valencià*, col. "Història Local", 7, Diputació de València, València, 1991.
- *El llenguatge tèxtil alcoià. La influència de la indústria tèxtil en la parla, la toponímia i la cançó popular alcoiana*, Ajuntament d'Alcoi–Institut de Cultura Juan Gil-Albert, Alcoi, 1995.
- "Cent anys després de perdre Cuba, 1898-1998. La influència de les guerres colonials en la parla i la toponímia alcoiana", *Ciudad Semanal*, 5 de desembre de 1998, Alcoi.
- TORRES PEREA, Guillem, *Guia de senderisme del Parc Natural del Carrascar de la Font-Roja*, Institut de Cultura Juan Gil-Albert, Alacant, 1998².

- TORRÓ GIL, Lluís, “Aproximació a l’estudi de la producció agrícola d’Alcoi (s. XVII)”, *Eines*, 9-10, Institut de Batxillerat Pare E. Vitòria, Alcoi, 1983.
- “Els masos alcoians a inicis del segle XVII”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1989.
- “Relacions entre agricultura i manufactura de l’Alcoi preindustrial”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1990.
- *Abans de la indústria. Alcoi als inicis del sis-cents*, Universitat d’Alacant–Institut de Cultura Juan Gil-Albert, 1994.
- TORRÓ I ABAD, Josep, “Las alquerías musulmanas de Alcoy en la conquista cristiana”, *Revista de Fiestas de Moros y Cristianos*, Alcoi, 1982.
- *Poblament i espai rural. Transformacions històriques*, col. “Descobrim el País Valencià”, 33, Edicions Alfons el Magnànim–Institució Valenciana d’Estudis i Investigació, València, 1990.
- *La formació d’un espai feudal. Alcoi de 1245 a 1305*, col. “Història Local”, 8, Diputació de València, València, 1992.
- UNIÓN ALCOYANA, SA, *Alcoy, ciudad y paisaje*, Alcoi, 1992.
- VALOR CALATAYUD, Ernesto, *Alcoy en las plumillas de Pedro Estevan*, Centro Instructivo Musical Apolo, Alcoi, 1994.
- Vías pecuarias de carácter general. Termino de Alcoy. Provincia de Alicante*, Imprenta de Joaquín Nadal, Alcoi, 1913.
- VICEDO SANFELIPE, Remigio, *Historia de Alcoy y su Región*, 2 vol., Imprenta El Serpis, Alcoi, 1920-1924.
- *Guía de Alcoy*, Imprenta El Serpis, Alcoi, 1925.
- VISEO MOLTÓ, Camilo, “El monte del Carrascal y su formación”, *Lilia*, 3, Alcoi, març de 1952.
- VILAPLANA GISBERT, José, *Historia religiosa de Alcoy desde su fundación hasta nuestros días*, Imprenta de Francisco Botella Silvestre, Alcoi, 1892. Edició facsímil: Diputació Provincial d’Alacant, Alacant, 1977.
- VIZCARRA, Esther – CARBONELL-M., José, “El Carrascal, un tesoro de vegetación en frágil equilibrio”, *Ciudad. Extra Nadal/Any Nou*.